

બનામે ખુદા.
નાટક ત્રીન ખાખકા.

ખલીખાખા

ચાલીસ ચોર.

મરતખા,
મુન્શી મુરતફા સૈયદઅલી
ખાટકીવાડ—નવસારી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
ખુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્ર જગુષ્ટે.
ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.
ધી ડાયમંડ જ્યુબીલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત. ૨૦૦૦.

સને ૧૯૧૧-સંવત ૧૯૬૭.

ફીમત આઠ આને.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૫૩૧

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રાત્રીના પાનના ચાલના મોર

વિષય ૬૪૬૮ : ૨. ૪૬૮

બનામે ખુદા.
નાટક ત્રીન બાબકા.

અલીબાબા — — ચાલીસ ચોર.

મરતબા,
મુન્શી મુસ્તફા સૈયદઅલી
ખાટકીવાડ—નવસારી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
બુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે.
ત્રણ હરવાળ—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.
ધી “ડાયમંડ બ્યુબિલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૨૦૦૦.

સંવત ૧૯૬૭—સને ૧૯૧૧.

ફિખત આડ ખાને.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી લેખીરાઈટ-સંગ્રહ
૩૪૩૧

ધત્તીનાએઆમ.

એ કિતાબ મુતાબિક, સન ૧૮૬૭ કે ૨૫ વેં એકટ કે
દાખિલે રજીસ્ટર હોકર, તમામ હુકુક, ઇસકે મહાદેવ
રામચંદ્ર જાગુળે કે લીએ મ.હકુજ હંચ. કોઈ
સાહબ ખિલા ઇજાજત, છાપનેકા યા છપાનેકા
ઇરાદા ન કરમાયે. નક્કઅ.કી ઉમ્મીદપર
નાહક, નુકસાન ન ઉઠાયેં.

બનામે ખુદા.

મેલ.

- અલીબાબા.....શહેર બગદાદકા એક ગરીબ લકડ-
હારા બાઅદમે જબરદસ્ત માલદાર.
કાસીમ.....અલીબાબાકા હવસી ખિરાદર.
બાબાહસનઅલીબાબાકા લડકા.
કહેરમાન.....ચોરોંકા, સરદાર.
અબદુલ કરીમ.....કાસીમકા નોકર.
મુલ્લા.....બગદાદ શહેરકા.
અલૈયા.....ચોરોંકા સાથી.
મંકાન્ડા.....બાબા હસનકા શીદી નોકર.
કોતવાલા.....બગદાદ શહેરકા.

ચુરનવાલા, લડકે, બનીયા, નોકર ચાલીસ ચોર વગ-
યરા વગયરા.

ફીમેલ.

- અમીના.....અલીબાબાકી ઔરત.
મરજુના.....અલીબાબાકી નમકહલાલ બાંદી
બાઅદમે મહોરદર.
ફિત્ના.....કાસીમકી ઔરત.
ઈસ્કે અલાવા બાંદીયા, સહેલીયાં વગયરા વગયરા વગયરા.
-

બનામે ખુદા.

અલીબાબા-ચાલીસ ચોર.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

ઝોંપડી.

(અલીબાબાકા ખુદાકી ઈબાદતમેં મશગુલ દિખાઈ દેના. મરજીનાકા એક તર્ફ રૂંધ સાફ કરના, અમીનાકા કાંતના બાબા હસનકા બચઠના.)

અલીબાબા— ગાના.

તારન નિસ્તાર જીવન મરનમેં,

સખઠો તેરો આધાર.

જગતકા સરજનહાર નીરંજન નિરાકાર,

સર્વ પુરન પંછી રટત તેરો આધાર.

મુખમ્મસ.

જબ આદમીકે હાલપર આતી હય મુફલિસી,

કિસ કિસ તરહસે હાય સતાતી હય મુફલિસી.

ખ્યાસા તમામ રોજ બિઠાતી હય મુફલિસી,

ભુખ મામ રાત સુલાતી હય મુફલિસી.

ચહે દુઃખ હય ઉસપે જીસપેકે આતી હય મુફલિસી,

અમીના—હાય અફસોસ ! શૌહર બિચારા, મુસીબતકા મારા,

અપને ફાકોંકા રંજ ઉઠાએ યા હમારા ગમ ઉઠાએ. હાય યા

ખુદા ઇસકો ઇસ મુસિબતરો છુડા.

અશઆર.

અફકબારી બેકરારી કયું મેરે સરતાજ હય,

કયું તુમહારી આહોબારી હૃદસે અફજું આજ હય.

અલીબાબા—બેકરારી કયું ન હો આલમમેં જીસકા રાજ હય,

ઉસ્કા બન્દા કૌડી કૌડીકે લીએ મોહતાજ હય.

અમીના—કૌડી ન હો જો પાસ તો કયા જન તોડ દે,

કૌડી ન હો તો સખ કયા ઇન્સાન છોડ દે.

કુ.અ.૧.

અ.લીખાખા—કૌડી હય જીન્કે પાસ વોહ એહલે ચકીન હંય,
 ખાનેકો ઉન્કે વારતે સૌ ખહેતરીન હંય.
 કૌડીસે સખ જહાનમેં નકશો નગીન હંય,
 કૌડી ન હો તો કૌડીકે ફિર તીનતીન હંય.

અખીયાત.

મરજીના—દો રોજકી બહાર દિખાતી હય કૌડીયાં,
 જખ મર ગએ તો સાથ ન જાતી હંય કૌડીયાં.

અ.લીખાખા—કૌડી જો હો તો મરને પેલી આખરૂં મીલે,
 રોરોકે ખેશો ભાઈ જનાજેકો લે ચલે.
 મુઠ્ઠા કફનકી દોડકે તૈયારીયાં કરે,
 કૌડી ન હો તો ક્ષતિહાલી કોઈ ન પડે.

ખાખાહસન—કૌડીસે ગો જહાનમેં જહો જલાલ હય,
 સચ હય કે કૌડી વાલાલી એહલે કમાલ હય.
 ફિર આપસે હુજુર યહે મેરા સવાલ હય,
 કયા કૌડી વાલે પર નહીં આતા જવાલ હય.

અ.લીખાખા—હાં કૌડી વાલેકોં ભી જહાંમે જવાલ હય,
 કયું દુર જાવ મેરાભી પેહી ખયાલ હય,
 મંચ ભીતો માલદારથા પહેલે બડા અમીર;
 લેકિન ખુદાને અબતો બનાયા મુઝે ફકીર.

ખાખાહસન— ફેદ.

કભી ગમ સહેં કભી ખુશ રહેં કભી યુ'ભી હય કભી યુ'ભી હય,
 કભી ફાકા હય કભી ન્યાઅમત હય કભી યુ'ભી હય કભી યુ'ભી હય.

અમીના— અશઆર.

જો ખુદા જરદારકો ચેક હમમેં કરવા હય ફકીર,
 કયા વોહ મુકલિસકો બના સકતા નહીં સાહબ અમીર.
 જો વોહ ચાહે સો કરે ફરીયાદસે કયા કાયદા,
 હય અબસ યહે રન્નેગમ ઔર ફિક હય લા કાયદા.

અ.લીખાખા—

મન તન ન અપને પેટકી મુજકો ન અયસી ફિક હય,
 લેકિન યહે બચ્ચા ભકસે મરવા હય ઇસ્કી ફિક હય.

બાબા હસન—

ગાના

બન્દાએ પરવર કિંબલએ ખરતર ક્યું કર ચહે ફરમાતે હંય,
નાહકે આદમ રંજો અલમ ગમસે હરદમ ઘભરાતે હંય.
નહીં ફાકેકી પરવા હય, દો દિન ચહેલી લેંગે ઝેલ;
દેખો બાલો દાતાકે ન્યારે ન્યારે ખેલ.

ચૌસરકી ચહે બાજુકા હય ઝીતા હારા ખેલ,
જખકે તવંગર ચખે સિતમગરકે ચક્કરમે આતે હંય.
જુતા પુરાના ઉધાર નિસદીન મોચીસે સિલવાતે હંય,
કોઈ કરતા ફિરતા ઘર ઘર ટુકડે રોટીકા સવાલ.

રૂખા સુખા ટુકડા ચખાએ હય કંગાલ,
લેકિન સાખિર શાકીર આખિર હોતે હંય નિહાલ.

અલીબાબા—સુન બેટા અબી તુમકો કયા જખાની ફિક હય,
ઇસ બચપનમે અકલો દાનાઈકા કયા જીક હય.

બાબા હસન—હજરત સલામત અકલો દાનાઇ સીખનેકેલી
દિન હંય, જો તિકલ મકતબમે અકલકી કિતાબ ન
પઢેગા, વોહ જઈશીમે કયા ખાક સિખેગા.

અલીબાબા—હાં બેટા સચ હય, જખ ઈન્સાનકે નસીબકા
પાસા ઉલટા પડ જાતા હય, જખ અકલકી નઈ મારી
જાતી હય, પન્જે છકકે ભુલ જાતા હય.

મરજુના—અય આકાએ અજીજ મુઝ કનીજકો સરે ખાબર
બે તકરાર રૂપે સોને બેચ ડાલીએ, ઔર ઈન યુસુદે
સાનીકો ભુકસે છુડાઇએ.

અલીબાબા—મરજુના મંચને તુઝે બચપનસે લેકર પાલા અબ
કયા તુઝે બેચડાલું ચહે હરગિજ ન હોગા. મગર
હાં અબ મુઝપર મુસીબત આઈ હય, તુને લી મેરે
સાથ બહોત તકલીફ ઉઠાઈ હય. ઇસલીએ જી તેરા બે-
બાર હય, તો જા મંચ બેઠાદ નહીં કરતા. મંચને ખા
ખુશી આબાદ કીયા.

મરજુના—ખાક મેરી જીન્દગીપર કે જખથે આપ દૌલત વાલે
તબ મુઝે પાલા અબ આપકો મુશ્કલિસીને મુંહ દિખાયા.
તો કયા અબ છોડકર ચલી જાઉં અગર ઇસસે...

(જ.યાદા દુઃખ ઉઠાઉં. તોભી કહીં ન જાઉં. હાં ઇતના
તો જી.રૂર જાનતી હું કે જીસકા નમક ખાના ઉસકો
ગરીબી અમીરીમેં એક સાન જાનના, ઉસકી ભલા-
ઈમેં જાન ગંવાના.

અમીના—અખ રહે ફિકે છોડો, રિશ્તએ ગ.મકો છોડો, ઘરમેં,
ચલો ખુદા, રાજી.ક. હય.

અ.લીખાખા—અચ્છા અખ તુમ સખ ઘરમેં જાવ, મંચ ભાઈ
કા.સિમકે પાસ જાતા હું, વોહ બડા માલદાર તુજજાર
હય. મંચ આજ તક કભી ઉસકે પાસ કુછ માંગને
નહીં ગયા. અગર વોહ મેરા હા.લ સુન જાયગા, તો
બેશક ર.હમ ખાયગા. મુફલિસીકે નતીજેસે છુડા.એગા.

અમીના—અજી સા.હબ કિસકી બાતેં કિસકા ભાઈ, ટીસીકા
કૌન ? મુસીબતમેં કોઈ કામ નહીં આતા અપના પરાયા
હોજતા હય, મુંહ છુપાતા હય, નજર ચુરતા હય.

અ.લીખાખા—વાહ કભી અયસાબી હુવા હય, વોહ કોઈ દીગર
હય આખિર ભાઈ હય. ખુન હય જિગર હય, લો
અખ મંચ જાતા હું. થોડી દેરમેં કુછ લેકર આતા.હું
(સખકા જાના.)

ગાના.

સારી પયસેકી બહાર, પયસેસે કારોબાર,
પયસેકા ખ્યાર, પયસેસે ચાર ગાર તાબેદાર;
ગર હો કોઈ ચમાર, યા હો કોઈ કુમાર,
પયસે હો ચાર તો બેશુમાર કહેલાએ ઇ.જ.જ.તદાર.

કોરસ.

પયસેકી સખકો ચાહ મોહતાજ હો યા શાહ,
પયસા, પયસા પયસેકી વાહ વાહ;
કોઈ પયસેકા મજબૂર, ફેંકે હય જાજ.રૂર.
કહેં ઉસકો દૂર સખ બેકુ.સુર દૂર બેશઉર,
ધોભી હોયા હજીમ, પર હોવે પાસ દામ;
સખ ખા.સો આ.મ, સઓ સઓ, સલામ, ઝુકઝુક કરે મુદામ.

(અ.લીખાખાકા જાના.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

મકાને કાસિમ.

(કાસિમકા ખાતે કરતે કરતે આના.)

કાસિમ—આઢમી દુનિયામેં ફિસલીયે આયા હય? પયસા કમાનેકે લીએ. હૌલત જમાનેકે લીએ. વસવસેમેં કયા ચીજ હય હરદિલ અજીજ હય. દામ પયસા, કામ પયસા, મુકામ પયસા, છ દામ પયસા, મુજ્હ પયસા, શામ પયસા. ને દેખો સો તમામ પયસા. મયનેબી બહોત પયસા કમાયા, બેશુમાર હૌલત જમાયા, મગર અબબી દિલમેં યહી હવસ હય કે કુછ ઔર કમાઉં. ઇરાનકા ઘોડા હિન્દુસ્તાનમેં, હિન્દુસ્તાનકા ગધા અરબસ્તાનમેં, બસરેકા બિલ્લા ચીનમેં, ચીનકી અફ-યુન બંગાલેમેં, બંગાલેકે ચાંવલ લન્ડનમેં, લન્ડનકે બટાટે બમ્બઈમેં, બમ્બઈકા હલવા સુરતમેં સુરતકી બરફી દેહલીમેં લે જાઉં, બસ જહાં દામ પાઉં વહાં લે જાઉં. (શ્રીતનાકા આના)

ફિતના—અજી મીયાં કહીં જાના વાના નહીં, ખુદાકે ફજલસે ઘરમેં ઘોડાગાડી બેલ બાડી હવેલી હતીયારી, બય-ઠનેકો મ્યાના તરેહ તરેહકા ખાના, સબ કુછ મૌબુદ હય. હૌલત તો ઇસકુદર હય કે અપને બેટેકે બેટે ખાએં તોભી કમ ન હોગી.

કાસિમ—હંય હંય યહે કયા વાહિયાત બકતી હય. બેટોંકે બેટેકે બાપકા કુછ હમને ખાયા હય, ને હમ કમા-એંગે ઔર વોહ ઉડાએંગે. બબરદાર રહેના ફિર કબી ન અયસી ખાત કહેના.

ફિતના—અજી મીયાં મંચને સચ થોડી કહીથી. દુનિયા યહી મસલહેતી હય. મંચનેબી વહી કહી.

કાસિમ—ઓ દુનિયા તો બેવકુફ હય તમામ, કુછ અકલ મન્દોંકા હય. કામ કે ખુદ કમાના ઔર બેટોંકે ખિલાના.

શ.એર.

પયસેકી બાપસેલી તો ઉલટત ન કીજીએ,
સખ કીજીએ પ દેનેકી ઉલટત ન કીજીએ.

ફિતના—દેખો મીયાં વોહ સામનેસે કૈન આતા હય.

કાસિમ—ઓ યહેતો અલીબાબા મઝાલૂમ હોતા હય. (અલી-
બાબાકા આના)

અલીબાબા—અસસલામો અલયક અય મેરે ભાઈ.

કાસિમ—(ખુદસે) અરે કહાંકા ભાઈ ઔર કસાઈ યહે બલા
કહાંસે આઈ.

અલીબાબા—જવાબ નદારદ.

કાસિમ—(ફિતનાસે) ત્યલ જલ્દ દીજીએ ખાના, અરે એક
ડબીયા ઉડાતા હય. વોહ દેખિએ જાતા હય.

અલીબાબા—સુખ્દાનદ્વાહ સલામકે એવજમેં કયા અચ્છા
ડિખ્યા ઉડાતા હય (કાસિમસે) ભાઈ સાહબ આપકા
મિજબજ કયસા હય.

કાસિમ—હમારે મિજબજકા કયા પુછના ઘડીમેં તોલા
હય ઘડીમેં માશા.

અલીબાબા—ભાભી સાહિબા આપકા મિજબજ કયસા હય.

ફિતના—હમારા મિજબજ જયસાથા વયસાહી હય.

અલીબાબા—યા ખુદા એકકે મુંહસેલી સીધા જવાબ નહીં નિકલતા.

કાસિમ—(ખુદસે) શાયદ યહે કુછ મુઝસે માંગને આયા હય.
અગર સવાલ કરેગા તો બાતોંકા સુખાહી દુકડા મું-
હસે તોડ દુંગા.

અલીબાબા—ભાઈ સાહબ અબ બહોત દીનોંકે બાઅદ આ-
પકે મકાનમેં આયાહું. કયા જહાનકે સામાનસે આ-
રાસ્તા હય. વાહવા વાહવા.

કાસિમ—મકાનકે સામાન પર બહોત ગિલતાં હય તો કુછ
ચુરા લે જવ. કયું અલીબાબા કહાંસે આએ હો,
ઔર કહાં જવગે.

અલીબાબા— અશઆર.

આપહીકે પાસમેં આયાથા ભાઈ જાં,
કુછ આપહીસે કામ જરાથા અય મેરી જાં.

ક્રાસિમ- કયા કહા દોચાર દિનસે બન્દ હંય રહે મેરે કાન,
કુછ નહીં સુનનેમેં આતા હય અજબ આકતમેં જાન.
અલીબાબા-ખુદા ખયર કરે રહેતો બેહરાહી બન ગયા.

અશઅ.૧૨.

કયા કહું જબ મુફલિસીને દી મુઝે રન્જો અલમ,
ઘરમેં બચે સેહતે હંય ફાકા,કશીકા હાય ગમ.
બેકસીમેં કુછ મદદ અય મેરે લાઈ કીજીએ,
મુફલિસિકે વકતમેં હાજત રવાઈ કીજીએ.

ક્રાસિમ— મુખ.મસ.

મુફલિસી આઈ હય ગર તુમપર તો ફિર હમ કયા કરેં,
તુમપે સૌ આકત બે આચે ઉસકા ગમ હમ કયા કરેં;
અપના રૌના છોડકે ગયરૌંકા માતુમ કયા કરેં,
ગર ફિરે તકદીર લાઈકી તો લાઈ કયા કરે.
આદમીકી આદમી હાજત રવાઈ કયા કરે.

ફિતના— અશઅ.૧૨.

કયું હુવે ખામોશ યા તો જદદ દો ઈસકા જવાબ,
યાતો અપની રાહ લો અબ ગર હુવે હો લા જવાબ.

અલીબાબા-હાં સુનો દુનિયામેં લાજીમ હય રહે દૌલત મન્દકો,
તો ન ઝીડકાચે કોઈ મોહતાજ હાજત મન્દકો.
ચાહે અપના હો યા બેગાના કોઈ મુફલિસ બશર,
ચાહીએ જરદારકો લેવે ગરીબોંકી ખબર.

ક્રાસિમ-કિસલીએ મોહતાજકી હાજત રવાઈ કર્જ હય,
કયા ગરીબોંકા અમીરોંકે કુછ ઉપર કર્જ હય.

અલીબાબા-એક હીલા રહે લગા રખ્યા હય દુનિયામેં સદા,
બન્દે હીસે બન્દેકો રોજી વોહ દેતા હય ખુદા.

ક્રાસિમ— ખાસ બે બન્દે ખુદાકે હંય વહી જરદાર હય,
ઐર બે ઉસકે સિવા હંય બસ વહી લાચાર હંય.

મુખ.મસ.

અલીબાબા-જરદાર આદમી હંય, હંય મુફલિસલી આદમી,
દુનિયામે બાદશાહ સો વોહલી હય આદમી
દુકડે, ચખા રહા હય સો વોહલી હય આદમી.

ઔર મુક્લિસો ગદા હય સો વોહલી હય આદમી,
ન્યાઅમત ને ખારહા હય સો વોહલી હય આદમી.

અશઅ.૧૨.

ક.ાસિમ- પયસેપે જાન વારતે વોહલી હંય આદમી,
રન્દોંકે જુસે મારે હય વોહલી હય આદમી.

અ.લીખાખા-મુરદોંકા કફન સીતે હંય વોહલી હંય આદમી,
રોરોંકે કલમા પઠતે હંય વોહલી હંય આદમી.
લેકર જનાજા જાતે હય વોહલી હંય આદમી,
જા કબ્રમેં ને સોતે હંય વોહલી હંય આદમી.

ફિતના- યહે હમલી જાનતે હંય બસ મગજ મત પકાવ,
ખાતેં યહે વાહીયાતસી બસ હમકો મત સુનાવ,
યાકુત હંય હંમ તુમતો હો પથ્થરકે બરાબર,
જરરા ન હોગા કોઈ મુનવરકે બરાબર.

અ.લીખાખા-પથ્થરતો કયા હય બડકે મંય પથ્થરસે હુ બદતર
યાકુત કયા બડકે હો તુમ યાકુતસે બહેતર.
મુક્લિસ હું મગર ફિરલી તુમહારાહું બીરાદર,
પયદા હુવે એક માંસે ઔર એકસે ભાઈ,
ઉમીદે સખાવત હય મુઝે આપસે ભાઈ.

ક.ાસિમ- એક માંસે ઔર એક આપસે હય સારા જમાના
નાદાન ન જાનું હું હું મંય તુમસે સિયાના.
યહે કયા મિલે ને મુઝકો કાફંકા ખજાના.
ફિરલી હય હવસ દિલમેં કે કુછ ઔર કમાના.
દૌલત ને જુરતસે જિયાદા હો મેરે પાસ,
તોલો નહીં તો જાવ યહાંસેહી બે હિરાસ.

અખીયાત.

અ.લીખાખા- અય બિરાદર કુછ તો દો એહસાન હોગા આપકા.

ક.ાસિમ- તો યહાં કયા ઘડા રખખા હય તુમહારે આપકા.

અ.લીખાખા- ખયર બચોંકે લીએ કુછ થોડાસા દિલવાઈએ.

ક.ાસિમ- ભેડ બચ્યા બેચકે હલવા જલેખી ખાઈએ.

અ.લીખાખા- મુક્લીસીમેં ભાઈ યહે ખાતેં સુનાતા હય મુઝે.

ક.ાસિમ- જા યહાંસે વર્ન મંય ધકકે દિલાઈગા તુઝે.

અ.લીલાબા— નામ .હાતમકા સખાવતમેં સદા મશહૂર હય,

ક.સિમ— નામ કાફકા બખીલીમેલી અબ મશહૂર હય.

અ.લીલાબા— યા ગકુર યા રહીમ.

ક.સિમ—અરે ઓ અબદુલકરીમ. (નૌરકરકા આના.)

અ.બદુલકરીમ—જી હાજિર હુવા જનાબ.

ક.સિમ—ઈધર આ ઇસ પાગલકો યહાંસે નિકાલદે.

અ.બદુલકરીમ—હુ.જુર મેરા કયા મકદુર છે આપકે બિરાદર
ઔર મંય અદના નૌકર.

ક.સિમ—નહીં માનતા મેરા ફરમાન, તુઝેલી નિકાલ દુંગા
ઇસ આન.

અ.બદુલકરીમ—હુ.જુર આહે આપ રખીએ, આહે આપ ન
રખીએ, છે કામ મુઝસે ન હોગા.

ક.સિમ—કયું નહીં માનતા.

અ.બદુલકરીમ—બેહુદા ખાતેં મંય નહીં માનતા.

ક.સિમ—એ કયસી બેવફાઈ.

અ.બદુલકરીમ—જબહી તો ભાઈસે આંખ ફિરાઈ હય.

ક.સિમ—આકા કે હુકમમેં એ ચુક

અ.બદુલકરીમ—ભાઈકે સાથ એ સુલુક.

ક.સિમ—નિકલજ યહાંસે ઓ બદલગામ.

અ.લીલાબા—દેખ વફા ઇસકો કહેતે હંય, કે તુને ભાઈ
હોકર ચશમ મુરબત ગાનીકી મગર તેરે નૌકરને ઇજા,
તકી પાસ ખાનીકી.

ગાના.

ક.સિમ—અયસે ઇન્જરે પિન્જરે મંયને લાખોંદેખે ભાલે,

અયસે ઘરમેં પાની ભરને વાલે ઝાડુ દે કર મરને વાલે.

હુક્કા તાજ કરને વાલે, જુતા આગે ધરને વાલે,

તુમસે અપના મતલબ જતલાનેકા આતે હંયને આતે હંયને.

મેરે ઘરમેં ઘુડકી ઝીડકી પાતે હંય વોહ પાતે હંય વોહ.

બઓ બઓ યહાંસે બઓ, ઠંડી ઠંડી હવા ખાઓ,

ઔરોંકો ખાતેં સિખલાઓ, દુકડા રોટી માંગો ખાઓ,

હમસે મીયાં બીબીકી બેડીકો, સગરી નગરી પહેચાને હય.

તુમસે ઉલ્લુ બુલ્લુકો કોઈ કયા જાને હય કયા જાને હય.

અ.લીબાબા-તૌબા યા ઇલાહી તૌબા, કયસી યહે શુમરાહી તૌબા,

તોતા ચશ્મી પાઈ તૌબા, તૌબાનેબી ચાહી તૌબા.

કાસમ-વાહરે તેરે દમ, તુઝે જાનતે હંય હમ.

સાનીએ ફરતમ, તુ હય મચ્છરસેબી કમ.

અરે જારે જારે ઓ રિબાલે તીન ટકેકે લકડી વાલે.

અ.લીબાબા—

ગાના.

નાજર પર કરના ગુરૂર દુર કરના અરના,

અરે તુ મતકર ધમંડ નહીં ખુદાકો બિલકુલ પસન્દ.

તેરે ઢંગ યહે બડે. મશહૂર, ગડે. ફગફૂર સડે. મગફૂર.

દમમેં કામ જામ જમકા ફના રહી ન બાકી નશાની.

દિલદારી નાદિર જાની.

હારે સારે બારે મરમર દુનિયાસેરે તનકે તારે મનકે પ્યારે,

ઝેલે દુઃખ સુખ ધુમ જુનો કુમ સુન સુખ ન તન,

છોડેગા યહે દારે ફાની, હંય સારે આબિર ફાની.

ગાના.

કાસમ—ધુમ સનનનનન જુમ બિ અનધન,

ઈધરસે ઉધરસે ડગરસે જા.

ધોલીકે તુ ગધે જયસા મારા મારા ધુમે કયસા,

કાટો લકડીયાં બેચો બજરીયાં બનમેં ગૌવા ચરાવો,

હીચ્યો હીચ્યો હીચ્યો હીચ્યો.

અ.લીબાબા—ઓમગફૂર જહર વાલે જમ્બુર તુ મુઝે કયા

દેને વાલાહય, મેરા દેને વાલા વહી અલ્લાહ

તઆલા હય. અગર મંય એડીયાં ધિસ કર

મર જાઉંગા. મગર તુઝ કંજુસ મખખી ચુસકે

દરવાજે. પર કશી ન આઉંગા.

(જાના અલીબાબાકા.)

બાબા પહેલા—પરદા તીસરા.

જંગલ ગાર.

(અલીબાબાકા લકડીયાં તોડતે નજર આના.)
ગાના.

અલીબાબા—દાયમ કરમ તેરા કરીમ જહાંમેં તેરી સુલતાની,
તું કરીમ ખરતર તું કાઢિર ફજલો કરમ તેરા કરીમ—
કુરબાન કુરબાન તન મનસે તોપે તેરા બન્દા કમ તરીન,
ફકીર હય ફકીર હય બે નિયાજ કારસાજ મે
મૌલા તું મૌલા તું, મુસ્તકીમ—

સુબહાન બંદા પરવર તું સરવર હર અફસરકા અફસર હર,
ખરતરકા, અખતર પુર અનવર—

અનવરકા ચમકત અખતર ચંદા, બેકાર હય ઘર બીન.
ચહે બન્દા મિસમાર યહ કમતર બિન જર ગંદા હરબાર.
હય ગમકા સરપર ફન્દા કિરતાર તુ રહેમત કરના—

(અન્દરસે ચોરોંકે ગાનેકી આવાજ આના.)

સખચોર— ગાના.

રયન દીનન હમ બન બન ફિરતે બન રહજન.

લુટ મારકે ઘરકો ભરતે હમ જરસે બનબન,
કાટેં સર દુશમનકા હમ ગરદનસે તેગ જન,

અમન ચમન કર તન મન હરહમ ઈસ બનમેં ગુલશન.

ઘર લુટા દર લુટા સર લુટા જર લુટા ખર લુટા જુ બેબન,
સરકારી દરબારી પરબારી હરબારી કબ છુટા કોઈ પીલતન.

અલીબાબા— શએર.

લશ્કર ચહે કિસકા આતાહય કિસપર ચઢાઈ હય,
કયા બને કુછ ખબર નહીં કિસસે લડાઈ હય.

(અલીબાબાકા છુપ બના. ચોરોંકા મએ. સરદારકે ગાતે હુવે આના.)
સરદાર— ગાના.

બહાદુર જંગી સારે નંગી મ્યાન કરો શમશીર,

જવાન સંગી હંચ ઉમંગી રંગી આલમ ગીર,

ખરછી, લાલા, ખજર બિછવા, ઢાલ કમાનો તીર,

માલ ખબના જેવર ગહેના રખના ખાતૌ કીર.

સખ—સખ બન્નરે હમને મારે રાહરવાં બેપીર,
 દેવ બશરકો, શેર બબરકો દમમેં ડાલેં ચીર,
 પારસ લાન્ડન અરમન જરમન મુલતાનો કશમીર.
 પ્રીરતે હરદમ રૂસ્તમસે હમ જંગલ હય જાગીર.

સરદાર—

ગાના.

બાગે, નવ, પુર ફીજા, દીલ કુશા, ઇસમ સુનકર ઇસઆન.
 હોજા અયદર તાબચે ફરમાન તાબે જાન,
 ખુશી રહે હરઆન, સમસમ ખુલ જાતુ ઇસદમ.

કહેરમાન—

શયોર.

અબ દરમિયાન ગારકે જાઓ બહાદુરો,
 અસખાબ સખ કરીનેસે એકજા જમ્મ કરો.

અબ ચોર—

ગાના.

લોગાર હિસારમેં ચાર ચલો, રહે બાર ઉતાર તુમાર કરો.
 શુમાર શુમારસે પયર ધરો ચસાર ચમીનમેં ગયર નહો,
 ઇધર ઉધર નજર કરો બશર દિગર ન બરમે હો.
 દેખે ન રાહરવ રહે ધર રહે દર બબર ન હો,
 કદમ ભરો કદમ ભરો સીવા ભરો ન કમ ભરો.
 ચલો ચલો બહાદુરો સિતમ કરો ફતેહ કરો,
 (સખકા ગારમેં જાના. સરદારકા દરવાજેકે ઉપર કહેના.)

કહેરમાન—

અશઅાર.

લાખોં મુસાફરોંકો યહાં માર કુટ કર,
 લાતે હંચ માલો જેવરો જર લુટ લુટ કર.
 પર આજ એક કાફિલા આયા મુઝે નજર,
 અયસા શિકાર હાથ ન આએગા ઉમ્મ ભર.
 લોહ વહાં ગલે તો ફતહ અપનીં ખાંધી હય,
 સોનેકી ચિટ્ટીયા દામમેં આએ તો ચાંદી હય.
 અસખાબ સખ કરીનેસે રખ જાવ જલ્દતર,
 સમસમ શિતાબ બન્દહો મેરે કલામપર.

(સરદારકા અન્દર જાના. દરવાજેકા બન્દ હોજાના.
 અલીબાબાકા બાહિર નિકલના ઔર કહેના.)

અ.લીબાબા—

ગાના.

યા ઇલાહી સારી ખારી તારી ન્યારી જારી ભારી હય તિહારી,
 ચહે ગુર દયેજુર યેતુરજો તિલસમે નેહાં ભારી,
 ડરસે હાથ પાઉંમે તાળ નહીં હય,
 જાન હય જાતી જોડસે પર હય ઉમીદ વારી.

(અ.લીબાબાકા ધુપ જાના, ચોરોંકા મચે, સરદાર બાહિર આના.)

ક.હેરમાન—

ગાના.

ચલો મેરે જંગી બાહિર સભી આઓ,
 તલવારેં સખ નંગી લેકે અલી જાઓ,
 મુદ્દકો તંગી હાલ કલી પાઓ,
 તોલી ઉસપે રહમ નહીં ખાઓ ખાઓ ખાઓ.
 ડાકા બહાંપે ડારો, ડારો ડારો,
 ગરદન ઉસ્કી મોરો, મારો મારો,
 હિમ્મત નહીં હારો, હારો હારો,
 કદમ ઉઠાવ ઝટ કદમ ઉઠાવ.

ગાના.

ક.હેરમાન—ઓ જરારો ઓ બટમારો

સખ ચોર—હાજિર હંચ જો ફરમાવો

ક.હેરમાન—મારો યા મરો હારો યા હરો લડલિડ કર જોર
 દિખલાઓ.

સખ ચોર— જો ફરમાવો, જો ફરમાવો,

ક.હેરમાન— ધાઓ ધાઓ ધન લાઓ, પીછે ના હટો કાટો યા કટો,
 દુશમનસે નહીં ધલરાઓ.

સખ ચોર— કોઈ પુરખ, કોઈ પચ્છમ કોઈ ઉત્તર દખનકો.

ક.હેરમાન— કર કર દિલ અલી, જાઓ મિલસલી,
 હાં ચલો ચલો ચલો બન બનકો.

ક.હેરમાન— (સખ) ગાના.

લઓટકે આઓ જખતક હમ કોઈ ચહે મકાન,
 ગયર ન ખોલે ના મહેરમ કોઈ ચહે મકાન,
 બંદ હો અખ તુ સમસમ હોજાના અખતુ માહકમ,

ખોલ ન પાએ છે સમસમ કોઈ છે મકાન,
 છે મકાન છે મકાન.

(સખ ચોરોંકા જાના, અલીબાબાકા દરખતસે નિકલના.)

અલીબાબા—મંચ ખ્વાબમેં હું યા બેદાર, મંચ સોતાહું
 યા જાગતા, કયા મંચ ગરીબ માલદાર તબાર બનુંગા
 કયું ? અય દિલ ધીર ધર ખુદા મહેરબાન તો
 ગદા પહેલવાન.

ગાના.

સગરે મોરે ગમકે દિન દુર પિયરવા,
 મગન મગન હોવન લાગે ચમન બન જિયરવા,
 ભાગ સુંદરવા સોવત જાગે ભુખન મરન દુખન સુખન,
 આજ કરમવા સોહન લાગે ચમક દમક ફલક તલક,
 ખુલજા તુ જલ્દ અય સમ સમ.

(ગારકા ખુલના અલીબાબાકા અન્દર જાના.)

બાબ પહેલા—પરદા ચૌથા.

અલીબાબાકી ઝેંપડી.

(અમીના ઐર બાબા હસનકા ગાતે આના.)

અમીના—બાબા હસન— ગાના.

કર્મટલેના ધર્મસે ટાલા,

હોગા વહી હય જો હોને વાલા.

ચાતુર કર કોટી ચતરાઈ, લેખ ન મીથ્યા જાય,

ડગ ડગ પલ પલ ભવ જલ થલમેં સમક્ષ તે હારે ધાએ,

સૃષ્ટીકા સપના, દ્રષ્ટીમે ડાલા;

લોભી લોભમેં પડ ગયા ઠાલા,

પતી મોરા હિનભાગ અભાગન હું મોજકી નાર,

અનધન કારન બનબન ભટકત કીર્પા કર કિરતાર,

ડસે હય તન મન કષ્ટકા ડાલા;

દુઃખ સાગરમે ઠારા હય પાલા.

(અલીબાબાકા અન્દરસે ગાતે હુવે આના.)

અ.લીબાબા-

ગાના.

સુન સુન મોરી ધુન પ્યારી જન જન,
 હોતુ મગન મગન અખ મનન દુઃખ !
 કહે કહે જની કાહે કાહે હોતી હય પરેશાન,
 મીલા મીલા ધન છપ્પન કરોડકા.
 મોજ કર હરદમ અમન ચમનસેં પ્યારી પાએ ખરતરી.
 અશરશી ઓહર જ.રો જે.વર હય હીરે લાલ મુરખન.
 એ માલ સારા તેરા શાદ શાદ બા મુરાદ.

અમીના-

અખીયાત.

કરો એ ખાતેં જો બેહકી બેહકી તો દુશ્મનોંકા એ હાલ કયા હય,
 એ મુક્લસીમેં એ બેકસીમેં તુમહારા હાલો હ.વાલ કયા હય,
 નહીં હય પયસા તો હાય અયસા તુમહારા ભટકા ખ્યાલ કયા હય,
 ઇલાહી ખાવીન્દ હમ ગરીબોંકે હાય આયા વખાલ કયા હય.

અ.લીબાબા—

ચકીન માનો ન ઝુઠ જાનો એ મેરી ખાતોંકા ટાલ કયા હય,
 ખુશી પેઇસદમ ન કર જ.રા ગમ તુએ એ રન્જે મલાલ કયા હય,
 ન હોવે તુમકો ચકીં તો નજ.રોસે દેખલો વોહ મહાલ કયા હય.
 વોહ લાખલો ગોહર જ.રો જવાહિર નહી વોહ લાખોંકા માલ કયા હય.

અમીના—

ભલા અય શોહર મિલા એ કયુંકર કહાંસે એજ.ર ઉઠાકે લાએ,
 ખતાવો મુઝકો ભી તો જ.રા તુમ જહાંસે એ જ.ર કમાકે લાએ,
 ફીસી તવંગરકે આપ બેશક મકાંસે એ જ.ર ચુરાકે લાએ.
 વયા કિસી કાલી ખુ.ન કરકે વહાંસે એ જ.ર ચુરાકે લાએ.

જ.બાની.

અ.લીબાબા—અખઇન્કો આજ.માઉં, દેખુ ઇમ્તેહાનકી કસૌટી
 પર ખરી હય યા ખોટી.

અશઅ.ર.

હાં સુનો જખ મુઝકો મુક્લિસીને ગમ ખવાર ઔર લાચાર કીયા,
 તો મયને જાકે લાઈકા સિમસે અપના હાલ ઇજ.હાર કીયા.
 પર ઉસને તો એક પયસા દેનેસેભી સાહખ ઇન્કાર કીયા,
 મજબુર વહાંસે ફીરાતો મયને ચોરીકા એ કાર કીયા.

અમીના—

અફસોસકે તુમ દાના હોકર કિસ તૌરસે યુ' નાદાન હુવે,
અફસોસ નેકી છોડ, બદીકે કયસે તુમકો ધ્યાન હુવે.

ગર ભુકસે જાએ જાનભી તો ઉસકી હમકો પરવાહ નહીં;
પર માલ હ,રામકે ખાનેકી તો હરગિજ. હમકો ચાહ નહીં.

અ.લીખાખા—

જો પાએ દૌલત કોઈ તો ઇસમેં હરામ કયા હય હલાલ કયા હય,
હરામકી કયા દલીલ હય ઔર હલાલકી તો મિસાલ કયા હય.

ખાખા હ.સન—

અગર ઇજાજત મિલે તો ઇસકા જવાબ હુમેં મહાલ કયા હય.

અ.લીખાખા—

કહો અય બેટા રજા, હય તુમકો જવાબ વોહખા કમાલ કયા હય.

ખાખા હ.સન—

લલા તો ફિર વોહ સુનાવ મુઝકો કે આપકા વોહ સવાલ કયા હય

અ.લીખાખા—

ખુશીસે સુનલો સવાલ હમકો સુનાનેમેં ફિર વખાલ કયા હય.

પાએ દૌલત કોઈ તો ઇસમેં હરામ કયાહય,હલાલ કયાહય
હરામકી કયા દલીલ હય ઔર હલાલકી તો મિસાલ કયા હય

ખાખા હ.સન—

જો નેક નિયતસે કરકે મહેનત કમાએ દૌલત હલાલ વોહ હય.

જો કરકે ચોરી દગાસે લાએ હરામકી તો મિસાલ વોહ હય.

હલાલકી હો જો એક કોડી તો નેક બ.ખતોંકા લા.અલવોહ હય.

અ.લીખાખા—

અજી રખોલી લેજકે ઘરમેં ઘેખાત કયસી કલામ કયા હય,

મજે.ઉડાવો ખિલાવો ખાવો તુમહે ઘે ખાતોંસે ટાલ કયા હય.

અમીના—

ન ખોલો શૌહર જખાંસે અયસે હરામસે તો ખુદા બચાએ,

હ.જર લા.અનત હય અયસે ખાનેપે ઘે ન હમકો ખુદા ખિલાએ

ખાખા હ.સન—

કશી ન ખાઉં હરામકા મંય બલાસે ફાકેંસે જાન જાએ,

લે જાઓ બહેરે ખુદા વહીં પર જહાંસે ઘે જર ચુરાકે લાએ,

અ.લીબાબા—

રહમત ખુદાકી તુઝપે તેરી નેક ચાલ પર,
કયું દિલસે મંચ ફિદા ન હું તુઝ ખુશ ખિસાલપર,
તુજસાહી નેક બેટા હો જિસકે મકાનમે,
વોહ કામિયાબ કયું ન હો દોનો જહાનમે,
મન્જુર આજમાનાથા બસ આજમા લીયા,
સાબિત કદમ હરએક તરહ, દોનોંકા પા લીયા.
ચોરી વખુન મંચને કિસીકા નહીં કીયા,
મુઝકો ખજાના ગયબસે અદલાહને દીયા.

અમીના—

સચ ખાત હય ખજાના તુમહે ગયબસે મિલા,

બાબા હસન—

હય શુક લાખ બાર તેરા ખાલિકે ખુદા.

અમીના—

ગાના.

સૈયાં સાંવરેકી હું બલૈયાં કરૂં અરપન સબ તન મન ધન,
મઠી, કુન્દનકી નહ, તોડે, કન્યનકે દસ, ભરે હંસ કસ કસ,
થયલી મેં સજન.

કપડે, કલા બતુકે જડે, જયું, જગ મગ તારે દીપે ગગન,
જાએ કિત્નાસે તરાબુ, લાઓ તોહું એક બાબુ, સેરા પનસેરી
અંદાબુ, મન હોવે મગન.

અ.લીબાબા—

સાચ ન ખોલો, ભેદ ન ખોલો કીસીસે સુનલો મેરા બચન,
યહી ખાત ઉરસે ખોલ, દાલો ચાંવલ લીહું મોલ, ઉસકો
રખખુંગી મંચ તોલ, તાકે મિલે વજન.

બાબાહસન—

ઝટ પટ આના, ખાના પકાના, લગી લુછી અગન જલન.

(અમીનાકા તરાબુ લેને જાના.)

જ.બાની.

અહાહાહા ઓહોહોહો.

અ.લીબાબા—કયું કયું બેટા તુંતો આજ ખહોત કુદતા ઉછલતા હય.

બાબાહસન-હાં હાં બાવા જાન મહેરબાન અબ એક મકાન
સયરે શુલિસ્તાન તરહ, તરહ, કે સામાનસે સબ સબ-
યા તૈયાર હો.

અલીબાબા-અચ્છા અચ્છા બેટા ઐર.

બાબાહસન-ઐર એક મુસાફિર બાના બનવાના ઇસમેં ગ-
રીબોં મોહતાબેંકો બાના ખિલાના.

અલીબાબા-અચ્છા અચ્છા બેટા ઐર.

બાબાહસન-ઐરતો સૌ અશરશી મુઝકો રોજ, દેના મંય
ગરીબોં મુહતાબેંકો ખયરાત કરંગા.

અલીબાબા-અરે બેટા ઇતના પયસા કહોંસે આયગા, અયસા
કરનેસે તો કાફકા ખજનાબી ખતમ હો જાયગા.

બાબાહસન-અરે વાહ જિસકો ખુદાને હમેં ઇતના દીયા હય,
તો કયા ઇસકે નામસે ખયરાત કરનેસે ઐર ન દેગા.

અલીબાબા-અચ્છા અચ્છા બેટા કલસે નયે મકાનમેં ર-
હેને જાએંગે.

(જાના દોનોંકા ખુશીમેં)

બાબ પહેલા-પરદા પાંચવાં.

મકાને કાસિમ.

કાસિમ—

ગાના.

ગર્હ કુલાહ નબ્વાબો શાહ, પયસેકી ચાહ સબકો વહાહ,
દમ ભરકો ચયન નહીં દિન રયન આહ અપકી નિગાહ.

જુક ચહ ફિકમેં સબ હય તબાહ.

ગર્હ આબ દર આબ બેખાબ હંય શાહ.

પયસેસે હોવે એક અદના જાહ, શાહ હો ગએ તબાહ.

શાહ હોગએ તબાહ, શાહ હોગએ તબાહ.

આલમમેં પયસાહય શાહોંકા શાહ વાહ કયા હય પયસા.

જરસે તમામ આલમમેં નામ, સારે અનામહય ઇસકે શુલામ.

કરતે હંય સબ જુક જુક સલામ પાસ હંય જરકે દામ.

એ પયસેસે અહમકકા આકિલમેં નામ ઉલ્લુ બને હુમા

તમામ, કયું ન બને' હમણી ઇસકે ગુલામ.

હંય જ.રસેહી કાંમ હય જ.રસેહી કાંમ.

હંય જ.રસેહી કામ.

બસનેકી બદીકા તો ખ્યાલ હય હ.રામ હય જ.રસેહી કામ.

[આના કિતનાકા કાસિમકો કહેતે હુવે.]

ફિત્ના—

મુસદ્દસ.

તુમ ખુદકો જાનતે હો બડે માલદારમેં,

ઐર લખપતી કહેલાતે હો ચકતા હજારમેં.

ફિરતેહો અકડે દોલતો જ.રકે ખુમારમેં,

એક ઉંટહે કિતારમેં તુમ કિસ શુમારમેં.

ગો પાસ હય હુમ્હારે હજારોંકા માલોજ.ર,

લેકિન ગ.ની નહો અલીબાબાકે બરાબર.

કાસિમ—

અબીયાત.

કોન અલીબાબા ? વોહ મા જાયા હય ગ.રીખ,

દોલત કહાંસે ઇતની લલા લાયા વોહ ગ.રીખ.

કયા બડબડા રહી હય ખુદા જાને ઇસ ક.દર,

કયા નીંદસે ઉઠી હય અલી ખવાળ દેખ કર.

જુસકો કોઈ ન હમણીકે દેવે ચને ઉધાર,

મુઝસે જ.યાદા ઉસકો તુ કહેતી હય માલદાર.

ફિત્ના—નાહ.ક. તુમ અપને માલખર ઇતરાએ જાતે હો,

દો અશરફીકો સોદ્દે ગિનકર દિખાતે હો.

ઐર ઉસકે પાસ તો જ.ર હય ઇસક.દર,

રખતી હય ઉસ્કી ખીવી તરાબુ.મેં તોલકર.

કાસિમ—ચહે ખાત કિસ્તરહ.સે હુઇ તુઝકો હય ખ.બર.

કુચ ઉસકી સાખીતીલી તેરે પાસ હય ઇધર,

ફિત્ના— હાં વોહ તરાબુ. લેનેકો આઇથી અપને ઘર.

પર મંચનેલી દિખાઈ હય ચાલાકી જલ્દતર

પર મંચને શુંદ ઉસ્કો લગાકર તરાબુ. દી.

જખ લાઇ વોહતો અશરફી લિપટી હુઇ મીલી.

કાસિમ—જખતો ચુરાકે લાયા કિસીકે મકાનસે.

વર્ન વોહ લાયા હો ગા ભલા આસમાનસે ?

શિત્ના—

ગાના.

સાચી યહે બતીયાં મોરી પીયારે માન,

મોરી પીયારે માન, મોરી પીયારે માન.

વાંકી મંદરીયા, જાઓ સાંવરીયા, ઝટપટ તુમ ઇસઆન,

યહે લેદ લાદો, મુઝે સુનાદો, પૈયાં મય લાગુ તોરી પીયારે માન

બેકલ હય જીયંરા, સુનકે હે હમારા, મન હય બહોત હયરાન.

કહાંસે પાયા દૌલત યહે લાયા, કરકે કહીંસે ચોરી પીયારે માન

શિત્ના—

ગાના.

બુલ બુલકી શાન કાલીં બુલ ડાલી ખાશે,

જાશે હયરાન યા કુલ કાન વાલી વાલી વાલી,

બનકર હયરાન માત્રી કર કર મયદાન ખાલી,

ચલકર લું જાન વાલી ઘરપર શયતાંકે જાલી.

જાલી જાલી બનગએ નાદાન ખાલી.

ધુલડાલી બુલવાલી,

(જાના દોનોંકા.)

બાબ પહેલા—પરદા છઠ્ઠા.

અલીબાબાકા મહેલ

(અલીબાબા, અમીના, બાબા હસન ઔર મરજુનાકા
શરાબ પીતે નજર આના.)

અલીબાબા—

મુખ.મમસ.

અ.જાયબ કુવતેનં યહે શરાબે અરગવાની હય,

સમજકર જો કોઈ પીવે તો લુત્ફે જીન્દગાની હય,

દિમાગ ઇસસેહો રૌશન ઔર દિલકો અરગવાની હય,

જીસે આબે બકા કહેતે હંચ વોહલી યહી પાની હય,

મગર ખુદકો જો કરદે જવાં વોહ યહી પાની હય.

બાબાહસન—ઔર જો કહીં બચ્ચા પીજાએ તો ખુદા હોજાએ.

અમીના—ઔર જો કહીં એક જામ પી જાએ તો આકિલોં

કા સરદાર હોજાએ.

મરજીના-ઔર જો કોઈ દો જામ પી જાયે તો ઇન્સાનકો
પુર આ જાયે.

બાબાહુસન-ઔર જો કોઈ એક ખોતલ પીજાયે તો ગુડ
માસ્ટર હો જાયે.

અલીબાબા-અબ ઇન ખાતોંકો જાને દો. ખુશીકા વકત હય
ગાના ગાયો બગલેં બજાવ.

સખ- ગાના.

ગાયો ગાયો મધન બન સખ જનરે, ચંગ મીરદંગ-

બજાયો ઠન, ઠનનનરે, -પાયા પાયા ચમન સુખ અનધનરે.

અલીબાબા-ખારે તાઅલા તુ હય અઅલા દેને વાલા લેને વાલા,
તેરા સારા ખેલ નિરાલા, તુઝસા નાહીં દેખાં લાલા.

સખ-રાઈકા પરખત કરદેવે પલમે, કરે પીતલકો તુ કુન્દનરે,

અમીના-ખ્યારે ખ્યારે તેરે સારે, ચમકે તારે ન્યારે ન્યારે.

જીસકો ચાહે પલમેં મારે, છીનમેં કરદે વારે ન્યારે.

સખ-પરજકો રાજ કરદેવે અયસા, હય તુ જગત હુખ લનજનરે.

મરજીના-જઈ લાઉં બાકરખાની, ઓ ખિરયાની લી સુફયાની.

કુરમા કલીયાલી સુલતાની, થોડા થોડા ઠંડા પાની.

સખ-શરાબ લાયો, પીઓ પિલાવો, નાઓ મજેમેં છુમ છનનનરે.

બાબાહુસન-અસવારીકો થોડા ગાડી, બચકે હાથીકી અંબાડી,

બંગલા રંગી બાગો બાડી, પીયે ખટ્ટી મીડી તાડી.

સખ-સાંઝ સવેરે આમન ચમનમેં, સયર કરેંગે બન ઠનરે,

(એન નૌકરકા આના.)

નૌકર-હુજુર આપકે લાઈ આતે હંય.

અલીબાબા-કોન મેરે લાઈ કાસિમ આતે હંય, નહીં નહીં

તુઝે થોકા હોગા, ઉન્કી શકલકા કોઈ ઔર આતા હોગા

હમ કહાં અયસી કિસમત લાયેં જો વોહ હમારે ઘર

પર આયેં.

નૌકર-નહીં સાહબ વહી આતે હંય, મંય ખુબ જાનતા હું,

અચ્છી તરહ પહેચાનતા હું.

(જાના નૌકરકા.)

અલીબાબા-અહાહાહા ખુશીમેં ઔર ખુશીકા મજદાહ મિલ

ગયા. ગુન્યા પજ, મુઠ્ઠી હ મુરઝાયા હુવા ખિલ ગયા
રૌશનચસ્મએ ચિરાગ હો ગયા મોઝ, તર દીમાગ હો ગયા.

અમીના—અજી કયા મોઝ, તર દિમાગ હો ગયા, ઘે વહી
ભાઈ બેવફાઈ રખને વાલે હંય. જુન્હોંને ધકકે મારકે
ઘરસે નિકાલાથા યાદ હય યા બુલ ગએ જો મારે
ખુશીકે ખુલ ગએ.

અલીબાબા—અરી દીવાની ઘે ખાને લાજીમ નહીં અગરએ
ઉન્હોંને બદગુમાની ઠાની. ફિરલી મેરે બાપકી ન
શાની, અગર વોહ મેરે મકાનપર આએંગે. તો
આંખોપર ખિઠાઉંગા ઉન્કે પાઉંકો ધોકર પીઉંગા.

બાબા હસન—કયુ નહીં કોઈ અયસે કોઈ વયસે જો કમ
હોસલા કમ દિલકે હંય વોહ મિસલ ચિરાગકે હંય
જો ફકત અપનેહી મકાનમે રૌશની ફયલાતે હંય,
જો રૌશન જમીર બડે દિલકે હંય વોહ મિસલ
મહેતાબકે હંય. જો તમામ જહાનમે ઉજલા ફય-
લાતે હંય.

અલીબાબા—અચ્છા અબ તુમ લોગ જરા ઘરમે જવ.
મંય ઇન્સે દો ખાતે કરલું. દેખું વોહ કિસ વાસ્તે
આએ હંય. (આના કાસિમકા) આઇએ ખિરાદર
મહેરબાન મુબારિકહો આપકા આના.

કાસિમ—(ખુદસે) અય નામુબારિક યહાં મેરે પેટમે આગ
જલતી હય ઔર તુઝકો મુબારક હો.

અલીબાબા—આવ ભાઈ આજ કયા આપકે દિલમે આઇ જો
ઇસ ગરીબકે મકાન પર તકલીફ ફરમાઇ. લીજીએ
ખાદાનોશ કીજીએ.

કાસિમ—બસ બસ ખામોશ હો, અપની ઔકાત ફરામોશ
નહો. અયસા બેહોશ નહો.

અશઅાર.

કલ તકતો મારે બુકકે હોતીથી જાં કખાબ,
ઔર આજ કયા હુવા જો ઉડાને લગે શરાબ.

અ.લીબાબા-કુછ લકડીયાં મીલીથી મુઝકો કલ જનાળ.

ઉન પયસોંસે યહે થોડીસી મંગવાઇ હય શરાબ.

કા.સિમ-અચ્છા મંગાઈ હોગી ઇન પયસોંસે શરાબ,

લેકિન મુઝે ખતાદો જલ્દ ઉસ્કો જવાળ.

ઘરમેં તુમહારેથી નહીં પહેલેતો ટુટી ખાટ,

ઔર આજ ઔરહી નજર આતા હય ઠાઠ ખાઠ.

કપડે, બીથે સડે, વ પુરાને તુમહારે પાસ.

ફિર ઇતની દેરમેં કહાંસે મિલ ગયા લિખાસ.

અ.લીબાબા-હાં યહે તો યહે તો મંચ નહીં કહેતા કબી ખિલાફ,

કા.સિમ-કયા યહે તો યહે તો ખસ યહી કહેદોહી સાફસાફ.

અ.લીબાબા-દો ચાર અશરફી કહીં રસ્તેમેંથી પડીં,

તકદીરસે મેરી વોહ મુઝે આજ મિલગઈ.

કા.સિમ-દો ચાર અશરફીહી મિલી હય તુમહેં અગર,

રખ્યા હય તુમને ઉસકો તરાબુમેં તોલ કર.

અ.લીબાબા-(ખુદસે)ચારબ યહે ખાત ઇસકો ખબર કિસ્તરહ હુઈ.

અખ રાજ ખગયર કહેનેકે ચારા નહીં કોઈ

(કાસીમસે) સુનિયે સિયાહ ખખત થા કલ તકતો અય જનાળ,

મગર આજ હય નસીબ મેરા ઔળે આફતાબ.

કા.સિમ-સખ ગુઠ જખ તલક કોઈ હિલાન કુછ કરે,

મુમકિન નહીં કિસીકો બે એક પયસાબી મિલે.

અ.લીબાબા-ખન્દે પે જખ ખુદાકી હુઈ મહેરકી નજર,

ખુદ જલ્દ ઉસકે રૂબરૂ હોતા હય જલ્દ ગર.

કા.સિમ-ઇતને દિનો ખુદાને ન કી મહેરકી નજર,

કયા સોગયા થા મુફલિસીમેં તુમકો ભુલકર.

અ.લીબાબા-કયા ખાત આપ કહેતે હય સોતાહય કખ ખુદા.

ગાફિલ નહીં હય ખન્દેસે દેખે હય સખ ખુદા.

કા.સિમ-અરે યહે તો મંચબી ખાત જનતાહું સખ મગર,

તુમકો કહાંસે મિલ ગઈ દૌલત બે ઇસકદર.

કયા આસમાન પરસે ખુદાને ગિરા દીયા.

યા છપર ફાડ કરકે ખબના ગિરા દીયા.

યા ચોરી ખુન કરકે હો લાએ કહીસે જ.ર,
લાએ કહાંસે મુઝકોલી બતલાવ જદ્દ તર.

અ.લીબાબા-ભાઈ કહીસે લાયા ઇસસે તુમહેં કયા કામ હય,
એ નહીં પુછે તુમ ઇસ્કા ખુરા અન્જમ હય.
મંય ને લાયા તુમલી આધા ઇસમેંસે લો માલોજ.ર,
માલો જ.ર તો કયા હય મંયલી આપકા બન્દા જ.ખર.

ક.સિમ-મંય ન માનુંગા કલી ખાતે બનાના છોડ, દો,
જદ્દ બતલાવો મુઝે હીલા બહાના છોડ, દો.

અ.લીબાબા-ભાઈ એ બયડે બીઠાએ રંજ ઉઠાના છોડ દો,
હિસકે ફન્દેમેં મુર્ગે, જાં ફસાના છોડ.દો.

ક.સિમ-બસ બતાવો મુઝકો અબ હિલે ઉડાના છોડ, દો,
વર્ન આફતમેં ફસોગે અબ ઉઠાના છોડ, દો.

અ.લીબાબા-(ખુદસે) એ નહીં માનેંગે, અબ ઇન્કો મનના છોડ.દો
બસ બતાવો જોખ પથરમેં લગાના છોડ.દો,
(ક.સિમસે)કૌલલો એ લેદ ગયરોંકો સુનાના છોડ.દો.
તબ અયાં રાજે, નિહાં હો રન્જ ઉઠાના છોડ.દો.

ક.સિમ-(કૌલલેના)કૌલલો પયમાનલો અબ ખૌફ ખાનાછોડ.દો.
જદ્દ બતલાવો મુઝે ઠગના ઉડાના છોડ.દો.

[અલીબાબાકા ક.સિમકે કાનમેં કહેના.]

હાં અગર એ ખાત હય ફિર કયું મંય જાના છોડ.દું,
મુફત મિલતા હય ખજાના કયું મંય લાના છોડ.દું.

અ.લીબાબા-અબ દિલસે હોકે શાદ સિધારો અય ભાઈજાં,
ફિર ઇસમ રખના યાદ સિધારોં અય ભાઈ જાં.

ક.સિમ-હાં યાદ હય સબક, ને તુમને કહાહય અય ખીરાદર,
સરસરતુ ખોલ ચુંહી કહુંગા મંય સરખસર.

અ.લીબાબા-સરસર કહો કે ફોડોગે પથરસે અપના સર,
સમસમકો યાદ રખના જ.ખાંપર અય ખિરાદર.

ક.સિમ-હાં કહુંગા જાતે હી સૌ સૌ તે ખુલ શિતાબ.

અ.લીબાબા-સૌ સૌ નહીં સમસમ તુ ખુલ શિતાબ.

[જાના ક.સિમકા.]

ગાના.

ધુન અપની અપની ગાતે હંય, દામ નામકે સુરનકી.
જનમ કરમકી ભુલભુલ ગત, ઘાત બદીકે કરતે કામ,
કુછન મીલા જખ નામ દામ તખ, આખરકો પચતાતે હંય,
પાપી જગતમેં કામ કોથ મદ લોભ કપટ છલકા બીસરામ.
સુખસંપતકા હર કોઈ સાથી દુઃખમેં કામ ન આતે હંય.

(જાના. અલીબાબાકા ગાતે હુવે.)

બાબ પહેલા-પરદા સાતવાં.

ગાર.

[આના કાસિમકા ખુશીમેં.]

કાસિમ-યહી ઉસ ગારકા ઠિકાના હય, જહાં પોશીદા ખ.
જાના હય, અખ મુઝકો અન્દર જાના હય, ઔર માલો જ.
બાહિર લાના હય, (ગારસે) સમ સમ તુ ખુલ શિતાખ
(ગારકા ખુલના.) વાહ વાહ યહે અલમાસ બેકયાસ, લાલ
મોતી ગોલ ગોલ ઔર લાઅલ તો લાખોંકા માલ હય, કયા
ઈતનાહી, લેકર ચલદું, નહીં યહે સખ ગધોં પર લાદકે અપને
ઘર લે જઈ.

ગાના.

ખુશી ખુશી ખસ ખુશી કે કાફકા ખ.જાના યહે ખુશી,
યહે પાયા મંચને જર ગોહર સલી, મીલી મીલી દિલી યહે ખુશી.
ચલો ચલો યહાંસે તુમ અલી, ઘરકો નિકર હોકર બાખુશી,
તું બન્દહો શરમ શકર અલી, સમ સમ શીતાખ હો યહે ખુશી.
(કાસીમકા અન્દર જાના. ગારકા બન્દ હોના. ચોરોંકા આના.)

સખ ચોર—

ગાના.

ચલો જવાનો ચલો ઇંધર બહાદુરોંકે શેરેનર,
ખોલો મરદાનો ખોલો કમર, જમા કરો યહે માલોજર.

રખો સ રેયાં બા ઝમાં, ચે સામાં બે ગુમાંહાં,
બેકે લુટે વોહ કારવાં, રખો મકાંમેં નેહાંહાં.

કાસીમ—

અશઅ.ર.

(અંદરસે) કરૂં મંચ કયા હાય પરવર દિગાર,
હુવા ગારમેં અબતો મંચ ખવારો જાર,
ભુલા ઈત્મ નિકલુંગા કિસ તૌરમે.
હુવા અબતો અન્દાહી દરગૌરમેં,
અય સુન સુન તુ ખુલ ઇસ્મ સુન્કર શિતાબ,
અય સરસર અય શક્કર તુ કુછ દે જવાબ,
(સુનનાં સબ ચે.રોંકા કાસીમકા આવાજ.)
અય સુન સુન અય શક્કર તુ ખુલ બે ગુમાં.
પડી હોય મેરી ખટાઈ મેં જાં.

ગાના.

સબ ચોર—હુઈ આમદ હુઈ આમદ, હુઈ આમદ, ઈન્સાંકી.

કહેરમાન—

કયુંકર આદમ, હોકર બેગમ, દરે તિલસમ, ખોલાઈ સદમ;

સબ ચોર—

સીનેકો કરદેં ફિગાર હમ, ફિગાર હમ, ફીગાર હમ,

કહેરમાન—

બિસમિલ હોગા ચહાં ચેહ, મજબુર, બદનકો સરસે કરેંગે હમ દુર,

સબ ચોર—

હય મિસ્ત્રે રૂસ્તમ તૈયાર હમ, તૈયાર હમ, તૈયાર હમ,

કહેરમાન—

સમ સમ સુનજ કૌરન ખુલજ, દુશમન પર હય મૌતકા ફંદા,

સબ ચોર—કરેંગે ઉસકો શિકાર હમ, શિકાર હમ, શિકાર હમ,

(ગારકા ખુલના, કાસીમકા બાહિરઆના, ચોરોંકા ઉસકો પકડના)

કહેરમાન—

ગાના.

તુ જવાં હય કૌન, ખોલનીરે.

ખોલની, ખોલની, ખોલની.

ગયા કયું, ખોલકર, તિલસમ, ખોલની.

ક.સિમ-અયયારો ખરાએ ખુદા મુઝે છોડ દો.

ક.હેરમાન-જલ્દ ખયાન કર તુ કૈન હય ખલાએ બે દરમાન.

ક.સિમ-અય સાહ,ખ ખલાએ બે દરમાન નહીં બલકે હું ઈન્સાફ.

ક.હેરમાન-તેરા કયા હય નામ ?

ક.સિમ-ગુમ નામ !

ક.હેરમાન-મકાન ?

ક.સિમ-લા મકાન !

ક.હેરમાન-અય ખરે બે લગામ, તુઝે યહાં કૈન લાયા ?

ક.સિમ-મેરા મુકદ્દર અગાડી, પિછાડી, ખાંધ કર લાયા ?

ક.હેરમાન-તુઝે કિસને યહે રાસ્તા દિખાયા ?

ક.સિમ-તકદીરને ઇસ ગારમેં લા ફસાયા.

ક.હેરમાન-મંય તુઝે અંધેરી ગોરકી રાહ દિખાઉંગા.

ક.સિમ-

અરે તૌખા તૌખા સાહ,ખ મુઝે છોડ દો મંય કભી નહીં આઉંગા.

ગાના.

ક.હેરમાન-રે વાહ વાહ તૌખા તેરી, નસુહાકીજ ઠહેરી,

તલવારોંકી યહે ફેરી ગરદન પર હોગી તેરી.

ક.સિમ-જો રહ,મત કરકે ભાઈ, દો કમતર કો રહાઈ,

દુશમનસે કર લલાઈ, ખ.ખશો યહે જાન મેરી,

સખચોર-યહે બદ ખલા હય શયતાં, ન છોડે. ઇસકો ઇસચાં.

વર્ન બેશક બેઈમાં યહાં રોજ કરેગા ફેરી.

ક.સિમ-હય અલ્લાહકી દુહાઈ, અખ મૌત મેરી આઈ,

આંખોંમે મેરે છાઈ, અફસોસ અંધેરી.

ક.હેરમાન-હય ઝુઠા યહે અય શેરો, સખ મિલકે ઇસકો ઘેરો.

ગરદન પર ખ.ખર ફેરો, અખ તુમ કરો ન દેરી.

(ક.સિમકા મરતે દમ ખુદાકી બન્દગી કરના.)

ક.સિમ-

ગાના.

કઠી ગુના હોંમેં ઉમ્ર સારી ઇલાહી તૌખા ઇલાહી તૌખા.

હવસમેં ઉમ્રેફના ગુજારી, ઇલાહી તૌખા ઇલાહી તૌખા.

સફરકો જાના હય અય મુસાફિર કટેગી રાહે અદમ હે કયુંકર.
ન કોઈ સાથી ન કોઈ રાકુખર, ગુનાહકી ગઠડી ધરી હય સરપર.

કડી હય મન્જુલએ ખોઝ ભારી, ઇલાહી તૌબા ઇલાહી તૌબા,
ફના હય આખિર સરાએ ફાની, હય ચાર દિનકી હે જન્દગાની
ન હય ખુદા પના ન હય જવાની, વો હય ફસાના ચેહ હય કહાની.

રહેંગી નેકોંકી યાદગારી, ઇલાહી તૌબા ઇલાહી તૌબા,
મુસાફિર આકે સરાએ ફાનીમેં સોએ અયસે કભી ન જાગે,
મગર જો જાગે તો કબકે જખ કુચકી હે નૌખત જાજ તો જાગે.

સીરાને આકે અજલ પુકારી, ઇલાહી તૌબા ઇલાહી તૌબા.

કભી ન નેકીસે હીલ લગાયા,
હવસમેં દુનિયાકે દિન ગંવાયા,
હસદકી દૌલતકો મંચ કમાયા,
કીયાથા જયસા વોહ આજ પાયા.

ઉઠાઈ આખિરકો હાય ખારી, ઇલાહી તૌબા ઇલાહી તૌબા.

(ચોરોંકા કાઝીમકો માર ડાલના.)

ખાખ પહેલા ખતમ.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

અલીબાબાકા મકાન.

(સહેલીઓંકા નાચો ગાના કરતે દિખાઈ દેના.)

સહેલીએ—

ગાના.

તેરા પલટા જમાના, ગયળી બળના, પાયા શહાના, અયશ હય મુદામ.

ભરકે પયમાના, સાકી પિલાના, દાડ પુરાના, અયશ હય મુદામ.

છાઈ ઘટા ઘનઘોર ચમનમેં, આઈ બહારસ્તાન,

બુલ બુલ કુમરી કુલ રહે હંય, ગુન્યે હુવે શાદમાન;

ગાના બળના હુમરી તરાના, હંય શાદીયાના અયશહય મુદામ.

બમે શરાબે નાબકા પીના, હો કરકે ખુશ હાલ,

દોસ્ત તુમહારે શાદ રહેં ઐર, દુશમન પાએ માલ;

શાદી મયાના, દેના દિલાના, ખાનાબિદાના, અયશ હય મુદામ.

બાબા હસન—

અશઅર.

કયું પિદર ખામોશહો કયા રંજ દામનગીર હય,

કયું ઉદાસી છાઈ હય ચહેરે પેકયું દિલગીર હય.

અલીબાબા—હય લાઈકે લીએહી દિલમેરા દિલગીર હય,

ઈન્દીકી આંખોંમેં મેરી ફિરરહી તસવીર હય,

અમીના—ગમ ન કીજે ઠહેરીએ મરજુના આએગી અલી,

કુછ ન કુછ ઘરસે ખબર કાસિમકે લાએગી અલી.

(આના મરજુના કા.)

અલીબાબા—કયું આઈ મરજુના ખબર કયા લાઈ કર જલ્દી બયાં,

મરજુના—કયા કહું આકા નહીં મિલતા હય કાસિમકા નશાં.

અલીબાબા—કયા નહીં આએ અલી તક ફિર હુવે હંય ગુમ કહાં

મરજુના—ઈન્કે ગમમેં રોરોકે ફિત્તા હુઈ હય નિમ બાં

અલીબાબા—

ગાના.

નહીં બેં ધ્યાન સુખન કરના. છોડુંના કાસિમ બનો દિલ,

ધુંડું ઘરખર ધુમ નાદીમ ફીફુંના ધફુંના મન ખીન.

દેરીન દેરીન કફું અબ ધુમના.

મીલે જહાં કાસિમ તને સાલિમ.
કરૂં જાકર ધુમ શીરૂંના મહેરૂમ,
કાસિમ ભાઈતા મોરાંના જાવે મીલ.

ગાના.

ભાઈકો હુંઠન જાઉં, રેહારે,
મંચતો ભાઈકો હુંઠન જાઉં.
નગરવા ઘેરૂં બન બન ભટકું-ભાઈ.
પુરબ પચ્છમ ઉત્તર દખ્ખન,
ચાર ખુંટમેં ધાઉં—અરે.

(જાના સબકા.)

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

ગાર.

(અલીબાબાકા. કાસિમકો હુંઠતે હુવે આના.)

અલીબાબા—

ગાના.

છુપ ગયા હાય કહાં ભાઈ હમારા હોકર.
ખ્યારા માદરકા પિદરકા તુદિલારા હોકર,
કિસ તરફ જાઉં કહાં પાઉં અય ભાઈ તુઝકો.
ગુમ હય આંખોંસે મેરે આંખોંકા તારા હોકર,
કયું જીગર ખુન નહો છોડકે મુઝકો જો ગયા.
મેરે ભાઈ મેરે બાબુકા સહારા હોકર.

(ગારકે દરવાજે. પર કાસિમકા સર લટકા હુવા દેખના
અલીબાબાકા લેનેકા બઢના. પરદેકા ગિરના.)

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

કાસિમકા મકાન.

(ફિત્ના, અલીબાબા, બાબાહસન. અમીના, મરજુના સ-
બકા. માતુમી લિયાસ પહેને દિખાઈ દેના.)

ફિત્તા—

ગાના.

પીતમ ખ્યારે મોહો દરશન દિખવારે,
તોરે બિન જીના સીના કાહોંકે સહારે.
મરજીના-માનો મો ખતીયાં કહેના માન જરી,
ખાતેં ન કરો નહો દુખિયારી.

ફિત્તા-તનસે મોરે જાન પ્રાન નિકસી જાતરે.

ચિન્તા ચિતમેં ચટકે ખટકે મોહો ન સતારે,

અમીના-ચિન્તા કો તજકર લેજ હર દારે.

ફિત્તા—

અશઆર.

અફસોસ હમકો છોડકે કિસ વાસ્તે ચલે.

કિસ વાસ્તે યહાં આએઓર કિસવાસ્તે ચલે,

અલીબાબા-લાઇ હયાત આઇ કજા લે ચલી ચલે.

અપની ખુશી ન આએ ન અપની ખુશી ચલે.

અમીના-આપકી મરજી પે ન આંસુ બહાના ચાહિએ,

દફન ઇસ મૈયતકો અબ જલ્લી કરાના ચાહિએ,

ફિત્તા-મુઝકો શૌહરસે ન અય લાઇ છુડાના ચાહિએ.

અલીબાબા-કબ્ર લાઇકી ઇસી ઘરમેં બનાના ચાહિએ,

અમીના-હાં વહાં પર ગુસલ મૈયતકો દિલાના ચાહિએ,

(જાના સબકા. મરજીના વ અલીબાબાકા રહે જાના.)

અલીબાબા—

અબીયાત.

લલા અય મરજીના અબ તુઝકો જતાના ચાહિએ,

મરજીના-હાં યહે લૌંડીકોલી અય સાહબ સુનાના ચાહિએ,

અલીબાબા-રહેજ નોંને ઇન્કો મારા યહે છિપાના ચાહિએ,

મરજીના-હાંજહાં ઇસ ખાતમેં લખ નહિ લાના ચાહિએ,

અલીબાબા-અબ કફન ઇન્કે લીએ જલ્લી સિલાના ચાહિએ,

મરજીના-હાં સિલોનેકે લીએ દરજી ખુલાના ચાહિએ,

અલીબાબા-પર ન ઉસ્કો રાસ્તા ઘરકા બતાના ચાહિએ,

મરજીના-જખતો પટ્ટી ખાંધકર આંખોંપે લાના ચાહિએ,

અલીબાબા-જલ્લ જા ફેરી ન અબ ઇસમેં લગાના ચાહિએ.

મરજીના-જતીહું લાતીહું સાહબ ગમ ન ખાના ચાહિએ.

(જાના મરજીના ઓ અલીબાબાકા.)

બાબ દુસરા—પરદા ચોથા.

રાસ્તા.

(મુલ્લાં કફન દોજા રોજગારકી તલાશમેં આના.)

મુલ્લાં—યા પરવરદેગાર 'યા પરવરદેગાર ન કહીં દરજા રોજગાર, ન કફન દોજા બેવપાર, કયુંકર હોગા બેડા પાર અરે ઈસ શહેર બગદાદમેં કોઇ મરતાભી નહીં; અરે મરનાતો દરકિનાર પર કોઇ બીમારભી નહીં હોતા. કે દિલકો ધીરજ હો, કાન રોનેકી આવાજ પર લગાએ, ધ્યાન કબરસ્તાનકે દરવાજે પર લગાએ, મુંહ ફયલાએ બચઠે રહેતે હ'ય, બાઅદમુદતકે ખબર પાઇકે સરાકે પાસ એક ખુદીયા માઇને જ ચુરાઇ, સુનતેહી દિલકો ધીરજ આઇ. કે ચલો કફનકી સિલાઇ આઇ. વહાં જાકર જો દેખાતો વોહ કમબખ્ત, મુઝકો દેખકર જ ઉઠ ખડી હુઇ. આજ કલ હમારા નઝીબભી કયા સોતા હય, કે મરાહુવાભી જતા હોતા હય. બનીયેસે રૂપયા કર્જ લેકર ખાતાહું. વોહ કમબખ્ત. સામનેસે આતા હય.

(બનીએકા આના.)

બનીયા—રામ રામ ખલીફાજી.

મુલ્લાં—ઓહો સલામ સેઠજી કહાંસે આએ કહાં જાઓગે.

બનીયા—મુલ્લાંશાબ આ મારા રૂપીયા આજકા આજ આપો તુમ જાનો આશમાલ કોરટમેં ફરીયાદી કરશું તુમ જાનો.

મુલ્લાં—નહીં નહીં સેઠજી તુમહારે રૂપય તુમહેં હુંગા. જો તુમ મુઝે જિયાદા ઘલરાઓજે તો મંચ હહશતસે મર જાઉંગા.

બનીયા—અરે તુમ મરો યા તુમેરા બાપ મરે, પર બનીએકા પયશા કહીં જાવતા હય.

મુલ્લાં—અરે સેઠજી મંચ તુમહારે મકાન પર રૂપયા પહોંચાહુંગા.
(જાના બનીએકા ઔરે મરજાનાકા સામનેસે આના)

મરજીના-હો મંય જીસકી તલાશમેં નિકલીથી વોહતો યહીં
પર હય. અજી ખલીફાજી મંય તુમહારે મકાન પર
હુંદ આતી હું. ઐર આપકો યહાં પાતી હું.

મુદલાં-કયા કોઈ મર ગયા હય એક મરે હંય યા દો અગર
ચાર મરે હોંગે તો ચાર ચાર આનેકે હિસાબસે,
એક રૂપ્યા મૈયતકી નેહલાઈ, અરે નહીં નહીં સાત
સાત આને કફનકી સિલાઈબી હુઈ, કુલ મિલકર પોને
ત્રીન રૂપ્યા હુવે ચાર અને દેદેંગે ઐર ત્રીન રૂપય
લેલેંગે. અજી જલ્દી ચલો નહીં તો મુઝે ઘર બતાદો.

ગાના.

મરજીના-અજી તુમહારી સારી ખાતેં ખ્યારી ખ્યારી જોકે
તુમને ઘે બિચારી, હો બડે ચતર.
ચાચાજી કહાન ખાતેં, નઈયા પુરાની ખાતેં છોડો ઘે
દીવાની ખાતેં, હિસાબ પર
કામ હય જી.રૂરી. ગર્ચે કરતે હો મજ.દુરી. મહેનત
પાઓ પુરી પુરી, શર્ત ઘે હય મગર
નયન બંધા, તેરે દોનો નયન બંધા તુઝે પતા બતા
મય પાઉં ખ.તા ચલ સાથ નિડર.

ગાના,

મુદલાં-અરે ઓ મસાની તુ હય પિપલકી ભવાની. કરતી
ફિરતી હય શયતાની. કર્યું ઇધર ઉધર.
વાહરી ઓ ચચાની, તેરી ખાતેં હય દીવાની યાકે
મેરી હય ગયખાની, કુચ્છ ખ્યાલ કર.
ખુબ તેરે ચાલે મેરી આંખેં તુ બંધવાલે, કોઈ કુવેમેં
તું ડાલે જાઉં બે મૈત મર.
કૌન બલા, તું હય ભલા, કૌન બલા, તેરા કાટું ગલા,
ઘર જાઉં ચલા, ચલ સરકે ઉધર

મરજીના-અજી ખલીફાજી ભાગે ન જાવ, ઇતના ન ગભરાવ

મુદલા-અરે જા માઈ કયું લગાઈ હય સુફતકી ટાંઈ ટાંઈ

હમ આંખેં બંધવાએં ઠોકરેં ખાએં જન, ગવાંએં
ઇસે કાયદા.

મરજીના—નહીં નહીં કુએં મેં નહીં ગિરાઉંગી હિ.ફાજ.તસે
લે જાઉંગી.

મુલ્લાં—આખિર કફનહી સિલવાના હય ના. ફિર આંખેં બાં-
ધનેસે કયા મુરાદ હય ઘેલી કોઇ લડકોંકા ખેલ હય.

મરજીના—સુનો ઇસમેં કોઇ લેદ હય. મંય તુમ્હારી આંખેં
બાંધ કર લે જાઉંગી ઉસ્કી મજ.દુરીમેં સોનેકા ઉલ્લા
દિલવા ઉંગી.

મુલ્લાં—હંય કયા કહા ફિરતો કહેના.

મરજીના—સોનેકા ઉલ્લા.

મુલ્લાં—સોનેકા ઉલ્લા વલ્લાહ ખીલ્લા.

મરજીના—વલ્લાહ ખિલ્લાહ.

મુલ્લાં—લલા કિતના બડા હોગા સોનેકા ઉલ્લા.

મરજીના—દો સેરકા.

મુલ્લાં—તો મુઝે મન્.જુર હય બાંધો બાંધો મેરી આંખેં મ-
ગર હાં કુએં મેં ન ગિરાના.

મરજીના—નહીં કુએંમેં ન ગિરાઉંગી. (મરજીનાકા મુલ્લાંકી
આંખકો પટ્ટી બાંધના.)

મુલ્લાં—અરેરેરે બસ બસ ઇતની અંધેરી ન કસ. કયા મુઝે
ઘોડા મુકરર કીયા હય જોઈતની અંધેરી તંગ કરતી હય.

મરજીના—તાકે અગાડી સરપટ ન લાગો સીધે તવેલે મેં
ચલે જાવ.

મુલ્લાં— ગાના.

સંલલ દીવાની ઓ ચંચલ ધીરે, ધીરે, ધીરે, ધીરે, ધીરે ધીરે.

જાયે નીચે દેખીઓ નયનારી, ઓ ચંચલ ધીરે, ધીરે.

ધીરે ધીરે ધીરે ધીરે, જાયે નીચે સોચ.

નયનનસે કાહુ મુજત નાંહી, જુયારા મોરા ડરાએ,

દેખ સંભાલરીઓ અંધયારી, કુએંમેં દે ન ગિરાએ,

કોઈ શયતાન ગરહન દેખાએ, મોઢે મેંડક ચરાએ ન ખાએ,
નાહક ડરત મરત, હયતું કાઢે જીયા ઘભરાએ,
ઝટપટ ઝટપટ ચલે જો અલી તો ઘરવા પહોંચ જાએ,
નહીં કુવેમેં દુંગી ગિરાએ, તોઢે મેંડક ચખાએ ન ખાએ.

(જાના દોનોંકા.)

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવાં.

ગાર.

(ચોરોંકા મએ. કહેરમાનકે દિખાઇ દેના.)

ગાના.

કહેરમાન—	કિસને ખોલા પટ યે હરકા.
ચોર—	મુરદાલી નહીં બદ અક્સરકા.
કહેરમાન—	કોઈ દુશમન આયા સરકા.
ચોર—	ગારત ગરહય માલો જરકા.
કહેરમાન—	જલતા હય યે ખુન જીગરકા.
ચોર—	સીને મેં ઉઠતા હય ધઢકા.
કહેરમાન—	કયા ઢખ કરના અખ ઉસ ખરકા.
ચોર—	જો ફરમાના હો અક્સરકા.
કહેરમાન—	ખોજ નિકાલોં ઉસકે ઘરકા.
ચોર—	ખુન બહાએ હમ કમતરકા.
કહેરમાન—	કૌન હય બચ્યા શેરે નરકા.
ચોર—	જીસપર મનશાહો સરવરકા.
કહેરમાન—	દુંગા તોડા સીમો જરકા.
ચોર—	દિખલાએગે કામ હુનરકા.
કહેરમાન—	કયા કહેના હર દિલાવરકા.
ચોર—	સર હય યે બન્દા પરવરકા.

અલેયા—સાહબ યે કૌનસી બડી ખાત હય. ઇસમેંલી કોઈ
કરામાત હય. બન્દા અલી જાતા હય, ઉસ ખરે બે
લગામકો. કાનસે પકડકર લાતા હય.

પહેલા ચાર-લો ચહે બડા દિલેર જંગકા બેટા બના બતા
હય. અપનેહી જોરમેં તના બતા હય. (સબકા હંસના).

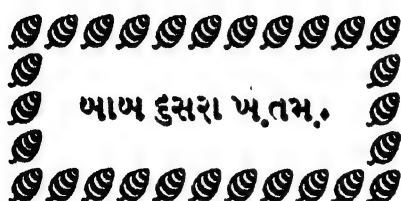
કહેરમાન—બસ ઇસ બહેસકો તયકરો ભરકો દબવાહો
વોહ ઇસ કામકો અન્નમદે.

અલૈયા—અચ્છાતો બન્દા રૂખ, સત હોતા હય અરસલામો અલયક.

સબ—વચ્ચલય કુમુરસલામ. (બના અલૈયાકા.)

કહેરમાન— ગાના.

બાલીમ બાલીમ નહીં છોડું અબ તુએ,
જબ તક ન પાઉંગા તબ તક આતિશકબ હય બુએ,
હરામ હરામ આબો દાના હય મુએ,
કસમ કસમેં ઇમાન, બકર ઇસીઆન,
જંગ બરપા કરે નહીં કિસ્સે ડરે, ચાહે ભસે રે,
કાતિલ બનલુંકીના તબહી જતન કોઇ મુએ.

બાબ તીસરા—પરદા પહેલા.

રાસ્તા.

(અલૈયાકા લિખાસ બદલે હુવે આના.)

અલૈયા—સારા શહેર હુંદ ફિરા પર ચોરકા કહી પતા નહીં
મીલા. અબતો જરા ઇસ જગાપર 'બયહુંગા બાઅદ
તલાશમમે' જાઉં.

(મુલ્લાંકા ગાના ગાતે આના.)

મુલ્લાં—

ગાના.

કમાકે લાયા સોનેકા ડલ્લા, વાહવા, વાહવા, વાહવા, વાહવા.

સોનીસે બેચલુંગા, ફિર કહીં હવેલી લુંગા.

ફિર કહીં તવેલા લુંગા, ફિર કહીં પે બંગલા લુંગા.

બનાઉંગા ફિર લોહિકા કિલ્લા, વાહવા, વાહવા, વાહવા, વાહવા,

ઉંસમેં રજખુંગા લેકે, હાથી ગદ્દા ટદુ.

બચ્ચર, મચ્ચર, બટમલ, પીસ્સુ, કુત્તા, બિલ્લા, ચુહા, ધુંસા,

મુર્ગી, બત્તખ, તોતા, મયના. કઊવા, કોયલ, ચંડુલ, બુલબુલ,

તીતર, ચિડીયા, ભયસાં, ગાયાં, બકરા, મેંઢા, હિરન, ગેંઢા,

શેર, પિલંગર, રીંછી, બન્ટર, મેંઢક કચ્છુ, સાંપો બીચ્છુ,

ઉંનકા હાકીમ બનુંગા, ઉંનપર હુકમ કરૂંગા,

કીસીસે ના ડરૂંગા, રસ્તમસે જા લડુંગા.

દબાઉંયા મંચ મસકતી હલવા, વાહવા, વાહવા, વાહવા વાહવા,

મુસદસ.

મેરી હુઆ કુબુલ જનાબે ખુદા કરે.

આખોંકા અન્ધા ગાંઠકા પુરા મુવા કરે,

હરરોજ ઉસ્કા બન્દા કફનહી સીયાકરે,

મહેનતમેં ચુંહી સોનેકા ડલ્લા મીલા કરે.

ફિરતો મકાં બનાએગા બન્દા યહે સોનેકા,

બલકે બનાએ સારા મહેલ્લા યહે સોનેકા,

અલૈયા—(ખુદસે)

શએ.ર.

સોનેકા ડલ્લા પાયા કફનકી સિલાઈ મંચ,

ઇસમેં હય લેદ કુછલી ઠરૂં યાં રસાઈ મંચ.

(મુલ્લાંસે) હ.જ.રત અસ્સલાંમો અલયકુમ.

મુલ્લાં-વઅલય કુમુસ્સલામ.

અલૈયા-કયા કર રહે હો,

મુલ્લાં-આપકો કયા સુઝતા હય કામ.

અશઆર.

અલૈયા-કુછ કામ આપસે હય અય મહેરબાને મન.

મુલ્લાં-હાં વોહ તો મંય સમઝ ગયા સિલવાના હય કફન.

શાયદકે હો ગઇ હય યહે મૈયત તુમહારે ઘર,

સુઝકો ખુલાને આએ ઇનાયત હય સર ખસર,

ચલીએ મંય ઇત્તી કામકો તૈયાર હું હુ.બુ.ર.

પર યહેતો કહીએ આપુકા મકાં હય કિતની દુર.

પર વોહજે મર ગયે હંય, હંય કયા દાદા આપકે,

ગજલી હય સુઈ તાગેસે સીદુંગા નાપકે.

અલૈયા-પરકફન સિલાઈમેં કયા દામ પાતે હો,

મુલ્લાં-મુરદા દિખાતે હો કે યા બાતેં બનાતે હો.

અલૈયા-એક બાત પુછતા હું તુમહે ઇસ્કા દો જવાબ,

મુલ્લાં-કયા આંખેં બાંધની હય મેરી તુમકો અય જનાબ,

અલૈયા-વલ્લાહ મસ્ખરીલી તુમહેં ખુબ યાદ હય.

યહે આંખેં બાંધનેસે ભલા કયા મુરાદ હય.

મુલ્લાં-કયા મસ્ખરી સુનો અલી કલહીકી હય યહે બાત,

બાંધવાકે આંખ મંયને કફન ત્રીયા સારી રાત.

અલૈયા-ફિર કયા કફનકી સિલાઈકી મજદુરીમેં મિલા,

મુલ્લાં-મહેનતમેં મિલા પીલા પીલા સોનેકા ડલ્લા.

અલૈયા-(ખુદસે) ખેશક યહે વહી હોગા મરદુદ બે ઇમાન.

જરનેકે માલો જરકે લીએ ખોઈ અપની જાત.

(મુલ્લાસે) થા કૌન વોહ ભલાજે હુવા હયકબ નસીબ.

કિસ અલી ખાન્દાનકા બેટા થા વોહ ગરીબ.

મુલ્લાં-મંય ખાન્દાન પાનદાન જાતના નહીં,

ઔર ઉસ્કે બાપ દાદાકો પય ચાનતા નહીં,

અલૈયા-અચ્છા બતાવ ચલકે જરા સુઝકો વોહમકાં,

પુછું તો ફિર ચકીન મુઝે આએ બે શુમાં.

મુદલા—દિખલાઉં ખાકમંચને હી દેખા નહીં વોહ ધર,

પરહાંમય એક શુરમારસે લેજાઉંંગા ઉધર,

અલૈયા—અચ્છા ઉસી શુરમારસે દિખલાઓ ઉસકાધર,

મુદલા—ઈસ કામમેં ઇન્આમ કયા દોગે નામવર,

અલૈયા—ઈસખાતકા નગમ કરો કરદુંગા મંચ નિહાલ,

ઈસ ખાતકે એવજમેં તુજે દુંગા દસ રેહાલ.

મુદલા—બસ બસ ચલો ચહાંસે મીયાં અપની રાહ જાવ.

મંગવાકે દસ રેહાલકી રેવડી ગંડેરી ખાવ,

અલૈયા—દસ અશરફી મંચ દુંગા તુમહેં બિગડો ન ઇસકદર,

મુદલા—સોનેકા ઉદલા દોતો ચલું વર્ન જાવ ધર,

અલૈયા—અચ્છા પચીસ અશરફી સોનેકી દુંગા મંચ,

મુદલા—જબ તુમકો લેકે જાઉંગા અપની ખુશીસે મંચ,

અલૈયા—પટ્ટી તુમહારી આંખોંસે ખાંધુ ઇધરકો આવ,

મુદલા—ચહાંસે નહીં સરાસે ચલુંગા ઉધરકો આવ,

(જાના દોનોંકા.)

બાબ તીસરા.—પરદા દુસરા.

મહેલ્લા.

(લડકોંકા નાચતે ગાતે આના.)

ગાના.

સખલડકે—હીલ મીલ ખેલેં ઇધર હમ સારે ચહી કામ,

કામ કામ કામ કામ કામ કામ સરે શામરે,

યાં બચઠકે ખેલના તુ દેખકે કુદના,

તુ લાત ન મારના તુ હાથ ન થાપના,

કયા બક બક કયા ઝક ઝક કયા ખટપટ,

ચલ હટ હટ યાંસે પરે સરક પીંજરે,

બાબા હસન—લાહૌલવલા, અશઆર.

અજબ સખકે સખહંચ પહે જાતે શરીફ,

કે શયતાનકે બાપલી હંચ હરીફ,

જે હો નેક લડકા ફરિશ્તાખિસાલ,
વોહ હો ભુત સોહબતમેં ઉન્કી મિસાલ,
ગધે કે તવેલેમેં ઘોડા ખંધે,

તો દો રાજમેં વોહભી લોકને લગે,

પહેલા-ઉધર કયું ખડેહો ઇધરકો તો આવ,

જરા ખેલો કુદો મજે તો ઉડાવ.

બાબા હસન-અરે ભાઈ લીખો પઢો યહાંસે જાવ,

નયું મુક્ત મેં ખેલકર દિન ગંવાવ,

કિસીકા કૌત હય ગોયા,

ચમનમેં ફુલ હય ખોયા,

લડ કપન ખેલકર ખોયા,

જવાની નીંદમેં સોયા,

બુઢાપા દેખકર રોયા.

પહેલા— પઢેંગે લિખેંગે તો હાંગે ખરાખ,

જે ખેલેંગે કુદેંગે હાંગે નવાખ.

દુસરા— મંચ હલવા ચખું ખેચકર ચહે કિતાખ,

ત્રીસરા— ગિરો રખકે તખતીકો ખાળં કબાખ,

નફચ પઢને લિખનેમેં કયા હય કહો,

બાબા હસન-અચ શાખાશ કયા ખાત હય લો સુનો,

ઇલમકે પઢનેસે હય દોના જહાંકા કાયદા,

કુછ યહાંકા કાયદા ઔર કુછ વહાંકા કાયદા.

ચોથા— સખ ગલત કયા ઇલમસેદોનેં જહાંકા કાયદા.

કયા યહાંકા કાયદા ઔર કયા વહાંકા કાયદા.

બાબા હસન-ચુરા લે જાએ આકર ચોર જરકો,

જલાએ આગ દમમેં જરઓ ઘરકો.

મગર જે ઇલમકી દોલત અગર પાએ,

જલે ન આગમેં ન ચોર લે જાએ,

અગર ઘરસે વોહ મુફલિસ હોકે જાએ,

હરેક જા ઇલમસે ઇજજત વોહ પાએ,

કલમ ગોયદકે મન શાહે જહાનમ,

કલમ કસરા બહોલત મીરસાનમ

કલમ કહેતી કે મંચ શાહે જહાં હું,
જો લીખજો ઉસ્કો દૌલત મન્દ કરહું.

પહેલા—પઢે ફારસી બેચે તેલ,
ચહે દેખો કિસમતકે ખેલ.

દુસરા—ફિરતે હંચ લિખજો પઢે તો પાઈ પાઈ કે લીએ,
બચઠે હંચ બજારમેં ખતકી લિખાઈકે લીએ,

તીસરા—વઝદેખત નવેસીકી લિખાઈ દોટકે ખતકી લિખાઈ
વોહલી આઈ આઈ ન આઈ ન આઈ.

બાબાહસન— શએર.

પરતવેનેકાં ન ગીરહ હરકે બુનિયા દશ બદસ્ત,
તરબિયતના એહલેરા ચું ગિર્દગાં બર ગુમ્બદસ્ત.

અસર નેકોંકા કભી ન હોગા જુસ્કી બુનિયાદ બદ
હય, ઇન બદખનોકો નસીહત કરના અયસા હય, કે ગુમ્બદ
પર અખરોટ ઠહેરના મુશ્કીલ હય.

સબલહકે—અરે દેખો વોહ ચુરનવાલા આયા.

(આના ચુરન વાલેકા.)

ચુરનવાલા— ગાના.

મંચ દેહલીસે હું આયા અચ્છી અચ્છી ચુરન લાયા;

જુસને એક જરાખી ખાયા, ઉસને બેહદ લિજજત પાયા.

પહેલા—જુસને ચુરન તેરી ખાયા, ઉસને લજજત કુછ ન પાયા.

બલકે આખિરકો પચતાયા, ચહેતુ કયસી ચુરન લાયા.

ચુરનવાલા—જો કોઈ ચુરન મેરી ખાવે, ઉસકી ખિમારી સબ જાવે;

મીસ્ત્રે રસ્તમ વો કહેલાવે, કુશ્તી દેવોંકો લડાવે.

દુસરા—તેરા ચુરનજો કોઈ ખાવે, ઉસકો બદ હજમી હો જાવે,

ગરદન ઉસકી મૌત દખાવે, સીધા સોના પુરમેં જાવે.

ચુરનવાલા—ચુરન મેરા જાલી તુસ, જુસ્કો ખાએ તુર્કીરસ,

ચહેરા રૌશન હો ફાતુસ, જાવે ખિમારી કાખુસ.

તીસરા—ચુરનવાલા હય મનહુસ, ઇસકા ખાવા હય કંજુસ,

ભાઈ બિલકુલ મજબી ચુસ, ડાલા ચુરનમેં હય ઘુસ.

ચુરનવાલા—મયહું ચુરનકા બચપારી, ફિરકર આયા દુનિયા સારી,

તુહય તાડીકા બંડારી, તુઝકો ગધેકી અસવારી,

પહેલા—દેખો ચુરનકા બચપારી, ઇસકો લકવેકી ખીમારી,
ખાવા દેહલીકા પનસારી, અમ્મા મિરઠકી લઠીયારી.

ચુરનવાલા—જા જા યાંસે ઓ કંગાલ, જાકર કાલે તીતર પાલ.
ખાવા બેચે આટા દાલ, ભાઈ મુરગીકા દલ્દલાલ.

દુસરા—શેખી મતકરઓ મુરદાર, મેરે આગે બદ કિરદાર,

ચુરનવાલા—ટેટે મત કરનાહિન્જાર, તુહય મોચી યા ચમાર,

તીસરા—ટરટર મતકર ઓ ચંડાલ, લકવે તેરી ક્યા મજાલ,
કરહું જુતોંસે મુંહ લાલ, સરકે ઝડ જાએંગે ખાલ.

ચુરનવાલા—ફિરકર આયા હિન્દુસ્તાન, મેરી દેહલીમેં દુકાન.
તુતો બચ્યા હય નાદાન, કાટું તેરે નાકો કાન.

પહેલા—ચુરનવાલા બે ઇમાન, ઉસકા ભાઈ હય શયતાન,

ચુરનવાલા—ખાવા બેચે કથ્યા પાન, બેટે ઉન્કે ખાંકે ખાન.

પહેલા—અજી ચુરન વાલે એક પયસેકી ખારક દે

ચુરન વાલા—ખારક લો ભાઈ ચે મલાઈ મે બનાઈ હય, દવા
ઈકી દવાઈ હય, મીઠાઈકી મીઠાઈ હય.

સીરકે મેં લીગાઈ હય રહે રાઈમેં બસાઈ હય, ખટા-
ઈકી ખટાઈ હય, મીઠાઈકી મીઠાઈ હય.

દુસરા—અબે ચુરનવાલે એક પયસેકી મસાલેહાદાર ધનિયાદે.

ચુરનવાલા—ધનિયેકી દાલ હય છીલી હુઈ છાલ હય, મજે-
દાર માલ હય, ખાનેવાલા લાલ હય.

ખુબ ભુન ભાન કર ઉબલીમે ખાન કર, છલનીમેં
છાન કર બનાઈ રહે દાલ હય.

તીસરા—અબે ચુરન વાલે પયસેકી ડારમ છાલ દે.

ચુરનવાલા—છપ્પન મસાલેદાર, લછછન હય બે શુમાર, ખાવન
ગુનોંકી યાર, દાડમકી છાલ હય.

ખાલીકો મારદે, સરહીકો ટારદે, ગરમીકો ઠાર દે, અ-
ચસા કમાલ હય.

(લડકોંકા ચુરન છુટકર લાગ જના)

અરે દોડો દોડો સિપાહી ચોર, સિપાહી ચોર, લડકે મેરા
ચુરન છુટ લે ગએ.

બાબાહસન—અરે ભાઈ યહે સખ હંય ના સ.જાઇ, ઈનકો કહાં
હુંદને જાયગા, જો ખચા હય ઉસકોભી ગંવાએગા જાનેદે.

ચુરનવાલા—જાને કયા હુંગા, મંય તો તેરી ભી ગરદન પ-
કહુંગા, મેરા આઠ દશ આનેકા તુકસાન કરદીયા કયા
તુમહારે બાપકા માલ થા.

બાબા હસન—લો ચહાંતો વહી મસલ આ બલા પકડ, ગલા,
ઈસ બલાસે લાગના લલા. ભાઈ મંય તુઝે ચાર આના
દેતાહું, જા ઘરકા રસ્તા લે,

ચુરનવાલા—હત તેરી હુમ કાટું (નૌકરસે) અરે ઓ મીયાં
તુમ તો સીધે ઉંટકી માનીંદ ખડે. હો લડકે મેરા
ચુરન હુટ કર લે ગએ. જાવ હુમકો અયસા નૌકર
નહીં થાહીયે.

નૌકર—નહીંતો હમારી તન ખવાડ ચુકાદો.

ચુરનવાલા—ચાંદ દેખકે દેદેંગે. (જાના દોનોંકા મરજીનાકા આના)

મરજીના—(બાબા હસનસે) ચલો લેયા આકા ખુલાતે હંય.

બાબાહસન—હા હાં ચલો (જાના બાબાહસનકા.)

મરજીના—(સામને દેખકર) ચારખ યહે અ.જીખ મઅ.મિલા
હય, યહે તો વહી દરજી અંધા બના હય. કીસીકો
સાથ લીએ આતા હય. જર છીપકે દેખુંતો સહી.

(અલેયાકા હમરાહ મુલ્લાકે આના.)

મુલ્લા—

ગાના.

જરા આહિસ્તા, આહિસ્તા આઓ મીયાં

જરા પયરોંકો ધીરે ઉઠાઓમીયાં,

નહીં આગે બહડે. તુમ જાઓ જાઓ;

જુતીયાં તુટીયાં નહીં બનાઓ.

ગીનીયે, ગીનીયે, પાઉં ફલ.

એક કદમકી હોગી જો ભુલ;

સારી યહે મહેનત હોજાવેગી ધુલ.

અલેયા—નહીં તુમ અપને અંદાજસે, ચલો મંય બરાબર
કદમ ગિનતા હું

મુલ્લા—અરુઠા ગિતો એક દો ત્રીન તેરાહ નવ અઠારહ કિતને હુએ.

અલૈયા—જી તુમ ચુપકે ચુપકે ચલો મંચ ગિનતાહું.

મુલ્લા—અજી મીયાં તુમકો ગિનતી હી નહીં આતી, અકાઈ દહાઈકી ગિનતી સાત સવાઈ મેં ।મલાઈ તો સાત સવાઈ કે કિતને હુએ, દેખો કહીં ધન ચક્કર ન હોજના નહીં તો મુઝેમી મુફતમેં ચક્કર ખિલાના.

અલૈયા—યહાં એક હજાર પાનસો કદમ પુરે હુવે.

મુલ્લા—અરુઠા તો અમમેરી આંખ ખોલ દો, (મુલ્લાકા અલૈયાસે કહેના.) દેખો હે અખ પચ્ચીસ અશરશીયાં હવાલા કરો.

અલૈયા—અશરશીયાં લો મગર.

મુલ્લા—અગર મગર મંચ નહીં જાનતા, પહેલે પચ્ચીસ અશરશીયાં રખ દો.

ગાના,

લંબી ચૌડી ના ખોલો, મીયાં લંબી ચૌડી ના ખોલોરે,
મેરી વોહખના ખન મોકો મજદુરી રોલો મજદુરી રોલો.
દેખોજી દેખો મીયાં, અપને બચનસે,
ઝટપટ ચટકે ચાલો, ખીસેકો ખોલો ખીસેકો ખોલો.

અલૈયા—અજી અશરશીયાં લો પર ઇતના તો બતાવ, કે ઇસ મકાનકા માલીક કોન હય ?

મુલ્લા—ઇસમેં તો અલી બાબા રહેતા હય, કહાંસે ઇતની દૌલત પાયાં, કે ઝોંપડી કીજગેહ મકાન આલીશાન બનાયા અરુઠા સલામ અલયક (બના મુલ્લાકા.)

અલૈયા—વઅલય કુમુસ્સલમ. હાં બરાબર પતા મિલા હે ઉસી ચોરકા ઘર હય. મગર ઉસને નામ કયા બતાયા, મંચતો મારે ખુશીકે નામ તક ભુલ ગયા. નહીં નહીં આયા આયા યાદ આયા. વલી ભાગા વલી ભાગા. નહીં નહીં અલીબાબા અલીબાબા. લાહૈલવલા કુવત કુછયાદ નહીં આતા અજી છોડો બી નામસે કુછ કામ. ઇસ મકાનપર ચૌકડીકા નશાન કરકે બઈ, ઔર અ-

પને સરંદારકો લેઆઈ (અલૈયાકા ચૌકડીકા નશાન
અલીખાખાકે મકાનપર કરકે જાના.)

મરજીના—

ગાના.

ચારી પકડ પાઈ તોરી ચોરવારે,
તારે ગુનવા જાની સગરેરે મોરે ધરપે નિશાની કરેકે સરકે,
લપક અપક પગ ધરકે અરે ઓઢીટ નીડર નીડર,
રાહ તોરી કુચ ચલેન મોસે તાકમે હરદમ રહું,
સમજી તોરી સખ હુશીયારી, સગર ધરન પર મંચબી યહાં,
અચસીહી કફં ચૌકડી. ઝટપટ ચલકર ઇધર ઉધર,
(અલૈયાકા હમરાહે કહેરમાન આના.)

અલૈયા—લીજીયે સાહબ યહી મન્જીલે મકસૂદકી નશાની હય,
ગલી ગલી ખાક છાનીહય, ચપ્પે ચપ્પે તકલીફ ઉઠાઈ હય,
તખ કહીં ઉસ ચોરકી નશાની પાઈ હય.

કહેરમાન—હાં ભાઈ હકીકતમેં તુને ખહોત તકલીફ ઉઠાઈ હય,
અખ જદ્દ થહે ખતલાકે કહાં હય વોહ ના સજાઈ.

અલૈયા—અજી અખી દેર કયા હય, દોચાર કદમકા ફેર હય.
આપ દરવાજે પર ખડે રહેં ટટ્ટીકી તરહ અડે રહેં
મંચ ધરમેં જાતાહું, ઔર ઉસ ખરે ખે લગામકો
કાનસે પકડ કર લાતા હું.

કહેરમાન—અજબ હય ઔદાઈ, અરે ભાઈ ઉંસકા મકાનખી
ખતલાએગા, યા યુંહી કાન પકડ કર લાએગા.

અલૈયા—આપતો નાહક ધભરાએ જાતે હંચ, જદ્દી મચાતે હે
હાથી તો નિકલ ગયા, સિર્ફ દુમ ખાકી હય,

કહેરમાન—ખસ છોડો વાહિયાત ખાત ઔર જદ્દ ખતલા.

અલૈયા—અન્છા આઈએ દેખીએ, યહી વોહ મકાન હય જી-
સપર મેરી ચૌકડીકી નશાન હય. (મકાન ખતલાના.)

કહેરમાન—કૌનસી થહે.

અલૈયા—(ભુલ જાકર દુસરી ખતલાના) નહીં નહીં થહે.

કહેરમાન—કૌનસી થહે.

અલૈયા-(ગલતીસે, દુસરી દીખાના) નહીં નહીં છે.

ક.હેરમાન-કુછ ભંગતો નહીં પીયા કભી છે ખતલાતા હય
કભી વોહ ખતલાતા હય.

અલૈયા-અજી ઠહેરો મુઝે દેખને બીદો, યા પરવર દેગાર
છે કયા હય ઇસરાર સારા મહેલ્લેકા મહેલ્લા નશાનદાર !!!

ક.હેરમાન-ખંચર ખા.મોશ રહો, તુમ કરચે હો, વોહ તુ
મસે પછા હય. અચ્છા તુમ મકાનકો જાઓ. મંચ
અભી આતાહું.

ગાના,

મયતો હું શહે ચોર પચ્છે ઉસ્તાદ હય મેરા,
કરનેકો ખિસમીલ કાતિલ જલ્લાદ મીલા મેરા,
યાદ હય વોહ બેદાદ, ગ્રીતમ ઇબાદ મીલા મેરા,
કયદ કીયા આબાદકો, છે સૈયાદ મીલા મેરા.

પાઉન બે ઇમાનકા જખ તલક નશાં,
જહાનમેં તુફાન કરું, એક આનમેં દેહું જાં.
મુઝે ના હંગામ અસીરે હામ નહીં હોગા,
તખતક મેરે દિલકોબી આરામ નહીં હોગા,
જાલ ખિછામે ખગચર, મેરા કામ નહીં હોગા,
જખ તક ન પાઉ મંચ ઉસકો નામ નહીં હોગા.

અ.લીખાખા-(અંદરસે) કહાં હય વોહ નશાન મુઝે તો દિખા.

ક.હેરમાન—હાં પતા તો મિલા, જો કુછ હય સો ચહીં પર
હય. અખ જરા પોશીફા હોકર દેખું. (હમરાહ અ.લી
ખાખાકે મરજીનાકા આના.)

મરજીના—

ગાના.

આકર દેખો અય જીશાન ખાહિર મુજીને નશાન,
કરકે ઘરકી છે પહેંચાન ગયા હિકમતસે;
દરજીકો સંગ લાયા કરકે છે ઢંગ, ખંધા નયતકો તંગ,
કયસી ગતસે.

કરદી મંચનેલી નશાની, સારે ઘર પર ઉસકે સાની.

જીસે જાવે ન પહેચાની, હસી રહેજ.નસે;
 હું મયં હ.યરાન, દેવે ખ.લાકે જહાન તુમ્હેં જાનકી અમાન
 મુજી. દુશમનસે,
 તો પર સાહેબે જી.શાન, તેરી લૌંચી પહે હરઆન.
 લેકર ખલાએં કુરેખાન, હોવે તન મનસે;
 દુશમને નાપાક, જીને મરનેસે બેખાક, વો હય કુરેખી ચાલાક.
 ભરા હરકનસે.

મેરે ખ.લાકે, જહાન હોવે અંધા વોહ શયતાન;
 પાવે ઘરકી ન નિશાન. મરે હસરતસે.

અ.લીખાખા—હાં શાખાશ કયું નહો તુ ખડી અ.ક.લમન્દ
 હય, તેરા હર એક કામ મુઝે પસંદ હય, લેકિન વોહ
 ચોર ચહાંસે કિસ્તરફ ગયા.

મરજીના—વોહતો નશાની કરકે ઈધરકી તરફ ગયા.

અ.લીખાખા—અચ્છા એક કુરસી લા ગરમી કમાલ હય, ચહાં
 ખયહુંગા જ.રા.

(મરજીનાકા કુરસી રખકર ચલે જાના.)

કહેરમાન—(ખુદસે) શએ.ર.

હાં અખ ગુલે મુરાદ ચહીં હય ખિલા હુવા,
 અખ જાઅ.લસાજી કરતાહું મંય ઇસકે પાસ જા.

(અ.લીખાખાસે) હજ.રત અસલો અ.લયકુમ.

અ.લીખાખા—વઅ.લયકુમુ રસલામ,

કહેરમાન—અય મહેરખાન વાલા શાન, મંય તેલકા સૌદાગર
 ખડી. દુરસે ધાવા મારે ચલા આતાહું. મગર સરાએ-
 કા નશાન કહીં નહીં પાતાહું. અખ દિન તમામ હુવા
 વકતે શામ હુઇ. આપકી સુરત દેખતેહી ચકી.ન હુવા.કે
 આપ બડે અશરાફ હંય, કે આપ બડે. અશરાફ હંય.

અ.લીખાખા— અ.શઆર.

તાઅ.રીફ આપહીકી અય નામદાર હય,
 બન્દાતો આપ લોગોં કાહી તાબેઅ.દાર હય.

ઇમલાકો ઘર છે આપકા હય મેરા કુછ નહીં,
 છે માલો જર સખ આપકા હય મેરા કુછ નહીં.

કહેરમાન—કયા ને કહો બે કહે તે હો છે ઘર હય આપકા.
 (ખુદસે) મેરા નહીં તો કયા હય બચ્યા તેરે બાપકા.

અચ્છા અય મહેરમાન અખ મંચ યહાં બતાહું,
 સોદાગરીકા માલ મંચ સખ લેકર આતાહું.

(કહેરમાનકા બના. મરજનાકા હુઝ્કા લેકર આના.)

મરજના— અખીયાત.

લો આકા છે તૈયાર મજેદાર હય હુકકા.
 હોલીકા તંબાકુ હય પુવે દાર હય હુકકા.

અલીબાબા—હાં આજ બહોત ખુશ હું મંચ તુઝરફે ચમનસે.
 એક મહેમાન યહા આયા હય મુલકે ચમનસે,
 અખ ઉસકે ઉતરનેકે લીએ એક મકાં દો,
 મહેમાની ઉસ્કી હર એક તરફસેં અદા કરો.

મરજના—મહેમાન પર ભજન છે હરઆન હય કુરબાન
 મહેમાની ઉસ્કી દિલો જનસે કરું ભ.શાન.

બાબ તીસરા—પરદા તીસરા.

અગલા મકાન અલીબાબાકા.

બાબાહસન— ગાના.

રંગીલી દુનિયા દેખી બાલી શુલકારી,
 ન્યારી ન્યારી. સારી પ્યારી પ્યારી હય.
 રંગારીકી હુશીઆરી, રંગ ન્યારા સખકા.
 પહેયાની બની સાની બવે હરબારી.
 રંગ ઢંગ બુદા બુદા કાલા ગોરા સખબા,
 આસમાની ધાની આખી ખાકી જરકારી.

મુખ્ય મસાત.

વાલિદને લે લીયાહમ, મુઝે એક નયા ગુલામ
 મુંહ હય અંધેરી રાતસા ઉસકા સિયાહ કામ.
 ઔર ડીલ ડોલ દેવકે માર્નીદ હય તમામ,
 સુરત હરામ હય નહીં લેકિન નમક હરામ,
 દુનિયાકી ખુશીયોંસે વોહ બહેતર હય લા કલામ,
 બહસૂરત આદમી હો મગર નેક કારહો.
 કાલાહો રંગ, ઢંગ પર ઇમાતદાર હો.
 ખાદિમ વોંહ હય જો આકાપેહી જાં નિસારહો,
 ઔર ન જો અપને આકાકા ખિદમત ગુમાર હો,
 કૌડી કોબી ન લે જો તો સખ ગુલામ હો.

મકાન્ડાઓ મકાન્ડા. (મકાન્ડા હબશીકા આના.)

મકાન્ડા-હિવા હિવા સાહબ હકામ હકામ.

બાબાહસન-એક ગાના ગાવ.

મકાન્ડા-હિવા હિવા કાના લાવ હિવા હિવા કાના લાવ.

બાબાહસન-અબે ઉધર કહાં ભાગતા હય, ઇધર આવ હમ
 તુમકો કયા બોલા.

મકાન્ડા-હિવા હિવા તુમ બોલા કાના લાવ.

બાબા હસન-બડા બેવકુફ હય બે ઇમતેયાજ.

મકાન્ડા-ઉલા ઉલા ખ્યાજ લાવ ખ્યાજ લાવ.

બાબાહસન-અબે તુ કોઈ જાતે ઇન્સાની હય યા ગેલે
 બયાબાની.

મકાન્ડા-હિવા હિવા બાની હય બાની હય.

બાબાહસન-અબે પાની વાની નહીં તુઝે ધમાલ આતા હય.

મકાન્ડા-હિવા હિવા.

ગાના.

પીલી પીલી મંગોલી લે, જંગબારી, હાયાગેમા.

બેસા દુ દુ અંબીરીયાં, કુલુ કુલુ બોજનીયાં, શીલી બાધ
 મંગોલીયાં મંગોલીયાં.

જાંખો જાંખો ખુખુલના, યાલા યાલા મવાલીયાં
બાવા ગોરી ધામલીયાં

બાબાહ,સન—મકાન્ડા નીંદ આતી હય, જરા સો જાએ
મકાન્ડા—હીવા હીવા (સોજના. મકાન્ડાકા)

બાબાહ,સન—અરે ઉલ્લુ તુએ કિસને કહા કે નીંદ આતી હય
જા ધરમેં જા.

(દોનોંકા જાના.)

બાબ તીસરા—પરદા ચૌથા.

કુપ્પોંકા સીન.

(મરજનાકે હમરાહ સરદારકા આના.)

મરજના—લીજાએ આપકા અસખાએ નાયાજ રખ્યા હય,
બનજરે ગોર દેખલો.

કેહેરમાન—જાઇએ મંચ દેખ લુંગા.

મરજના—(ખુલ્લે) હેતો કોઈ ચિકના બડા હ,ગાખાજ
માઅલૂમ હોતા હય, પર મંચલી જરા છુપકર તેલ
દેખું, (મરજનાકા બાબુ હો જાના.)

કેહેરમાન—અસ મેરા મતલબ બર આયા, મુરાદે દિલી બર
પાયા, અબ અપના મોકા દેખકર ઇસકા કામ તમામ
કરૂંગા, (કેહેરમાનકા અપને હમરાહિયોસે કહેના.)
અય દિલાવરો હોશીઆરો ખબરદાર રહેના મેરે કં-
કર કે મારનેકે ઇન્તેજારમેં રહેના.

ગાના.

લડકર મરના, મહેશર કરના, ખંજર ધરના, ગરદનપર,
જંજ મચાના, ખુન બહાના બાન ગંવાના અનધન પર
હીકમત કરના ક્રીતરત કરના આકૃત કરના દુશમનપર
યા મરજના યા જરયાના, કયુંકર બાના આસનપર.
લાયા હય બહ અખ્તર રહે લુટ મેશ સબ ધર,

કીના લું અખ ઉસપર યા ખુદ મંચ જાઉં મર.

કપ્રકો પાટું કાંટા છાંટું, કાટું ઉસકા સર;

વોહ બદ ગૌહર, જાવે ગર મર લુટું લુટું ઉસકા ઘર મંચ
(કહેરમાનકા જાના મરજીનાકા બાહિર આના.)

મરજીના—યારખ ચહેતો રહજન ખુની આકાકા દુશમને જા-
ની હય, બડા ગજબ હુવા અખ કયા કફ, અગર
શોર કફ સોતોંકા જગાઉ, ઔર હે સખકે સખ કુ-
ખોસે નિકલે, તો ખુદા જાને કયા મહેશર બરપા
કરેંગે અખ આહે જાન જાએ યા રહેપર નમક, હલા-
લીકા ચહી વક્ત હય.

ગાના.

કોઈ ઘરમેં અખ ના જાગે રહે જાઉં મંદરીયા ડરડરકે,
ચોરવા સોવન સખ લાગે મર મર,
જીગર સગર લરજે ઈધર ઉધર સખ મેં ગુરા બોલે,
ચયન કરત સનનનનનનન થાને પર ઘડીયાલ,
બજાવે બજર ગજર ઠનનનનનનન.

(મરજીનાકા હર એકકો એકએક કંકરી મારના એક
એકકા બાહિર આના મરજીનાકા ખંજરસે સખકેમારના.
(મરજીનાકા જાના કહેરમાન આના.)

કહેરમાન—(કંકરીએં મારતે) ગાના.

અમ મરદાનો જંગી જવાનો શેરે જીયાનો આઓ.
હેર લગાઓ, વક્ત ગુમાઓ, ફિર કયા પાઓ આઓ.
બદલે કંકરકે પથ્થર અખ સરપર ધરકે માફંગા,
આગ લગાહું, ઘર દર પર સખ જલ બલ કર રહેજાઓ.

(અંદરદેખકે) હાય બેચારે જાનસે મારે, ચહેતો સારે ગએ ઈસજા,
અખ કયા કરના, ચહાં પર રહેના બહેતર નહીં ચલ ધાઓ.
ભાગ ચલો અખ ભાગ કરો કુછ રાગ નયા તુમ લાઓ,
ઘર પર ચલ કર લેસ બદલ કર, ચહાં પર ફિરકર આઓ.

(કહેરમાનકા ભાગ જાના.)

બાબ તીસરા—પરદા પાંચવાં.

અગલા મહેલ.

(અલીબાબા વ મરજીનાકા આના.)

અલીબાબા—કયું મરજીના નેક અખતર,

મરજીના—જહાં ગરીબ પરવર.

અલીબાબા—વોહ મહેમાન અબ તક સો રહા હય, જો અ-
બતક મેરે પાસ નહીં આયા.

મરજીના—(ખુદસે) સખતો કયામત તક સોતે રહેંગે મગર
એક ભાગ ગયા.

મરજીના— ગાના.

આકા મોહે નાહી નાહી વાકી કુછ સુન ગુન બિલકુલ,
તૈયારી તૈયારી કીની કીની કબ શબ બર ઉઠકર ચલદીનો,
ખબર ખબર નાહી બની બની પરેશાન.
પરેશાન પરેશાન.

અલીબાબા—ઓ કનીજ બહ તમીજ તુને ખડી ખતાકી
ઈસમે મુઝે કયુ ન ઇતિલાઅકી, ઘે કયા કમ ફહમી
હય, કે મહેમાન અપને ઘર આએ, ઐર ખગયર
ખાના ખાનેકે ચલા જાએ.

મરજીના—હુબુર બેશક લોંબીસે કુસુર હુવા મઅાફ ફરમાઈએ,
અઘે મહેમાન આએથે, જો બાનપરા હુહા ખાએથે.

અલીબાબા—ખયર ગુજરતારા સલવાત, આઈન્દારા એહતે
યાત જો કુછ હુવા સો અઘા હુવા. મગર બાબા
હસનકી સાલગિરહકા જલસા અઘી તરહસે આરા-
સ્તા કરના.

મરજીના—બહોત અઘા સાહબ. (અલીબાબાકા બાના દુસરી
બાનિબસે બાબા હસનકા આના.)

બાબા હસન—મરજીના સુનતી હય ચા નહીં.

મરજીના-જહાં મીયાં સુનતી હું, ફરમાઈએ કયા હુકમ હય.
બાબા હસન-હુકમ રહે હય. કે એક મહેમાન આયા હય.

ઉસકે વાસ્તે જલ્દ ખાના પકાના.

મરજીના-ખડોત અચ્છા મીયાં.

બાબા હસન-મરજીના મરજીના. ઇધર આવ ઇધર આવ
ઈતના યાદ રહે કે ખાના બે નમક હો સખકા સખ.

મરજીના-રહે કયું નમક ન ડાલનેકા કયા સખખ.

બાબા હસન-તુજે ઈસ તકરીરસેં કયા મતલબ ?

મરજીના-રહે બગયર નમકકે ખાના ખાને વાલા કૌન ઈન્સાન હય.

બાબા હસન-કયસી શયતાની હય, ખસ વહી કર બે મેરા
ફરમાન હય (બાબા હસનકા બના.)

મરજીના-યા ઇલાહી રહે કયા ભેદ વાહિયાત હય. રહે તો
ખડી દુરકી ખાત હય. રહે બગયર નમકકે ખાને વાલા
કૌન ખદબાત હય. ખુદા કરે વહી ચોરોંકા સરદાર નાહિ
નજર આબાએ તો મુરાદે દિલી ખર આવે. નમકકે
એવજ થોડા જહર મિલાદું, યા ખજરે મૌત પિલાદું.
(આના અલીબાબાકા)

અલીબાબા-કયું મરજીના કિસ ફિકમેં ખડી હય.

મરજીના-સાહબ લોંડી ઈસ ફિકમેં ખડી હય કે સાહબ
ભાદે અબી હુકમ દે ગએ હય, કે હમારા દોસ્ત
એક મહેમાન આયા હય, ઉસકે વાસ્તે ખાના પકાના.

અલીબાબા-સુખ હાનલાહ શુક હય બારે તઆલા કે લડકા
બી મહેમાનદારી કરને લગા મંચ નિહાયત ખુશહું
અબ ઉસ મહેમાનકોબી જલસેમેં હાજર કરના
ઐર ઉસકી હરતરહ ખાતિર કરના.

મરજીના-મનજુર મનજુર ઉસકી ખાતિર કરંગી જુરર અય
સી ખાતિર કરકે વોહબી યાદ કરે. (બાબા હસનકા
મએ કહેરમાનકે આના.)

બાબા હસન— અશઆર.

આહાબ અર્જ હય અય કિબલએ હર દો જહાં

અલીબાબા—જીતે રહો બેટા હવે કૈન પહે આલીશાં.

બાબા હસન—જો આજ ચહાં આજે હંચ વહી હંચ મહેમાન,

અલીબાબા—હજરત કહાંપે કહિએ હવે આપકા મકાન.

કહેરમાન—

ગાના.

તાજીર હું ધરાનકા ઐર સાહેબે ઇસલામ,

જુજ તાઅતે ખાલિક નહીં દિલકો મેરે આરામ.

આયાહું એક કારે જુરત કે લીએ મંચ,

રહેતા હું ઉસી કારકી, મંચ ફિકમેં મુદામ,

પર હાં વોહ મુરાદ અબ મેરી ખર આએગી ખેશક

તુમ પરહી ચર્કી હોગા મેરે કામકા અન્નમ.

અલીબાબા—હાં હાં કયા મુજબકા હવે અગર ખુદાને આ-

હા તો મંચ દિલોબનસે તુમહારા કામ અન્નમકો પ-

હોંચાઉગા.

ગાના.

સખ— સરકાર મહેલમેં આવો, તકલીફ જરા ફરમાવો.

કહેરમાન—મંચ આતા હું તુમ જાવો,

સખ— વહાં આપલી તશરીફ લાવો.

બાબા હસન—હવે ઠાની

અલીબાબા—મહેમાની

કહેરમાન— મહેરબાની

મરજુના— પહેચાની

કહેરમાન—

નમાજ પઢકર આતાહું મંચ ખુશતર વહાંપર ઘરકે અંદર

મરજુના— (ખુદસે)

ઓ બહ અખતર તેરે સરપર માફ ખંજર હોકે બેડર

સખ—મહેમાનદારીકી તૈયારી મેં શુલકારીકી હવે આરી ઇન્તે-

જારીમેં તુમહારી મેફિલ સારી હવે અંધીયારી

બા,બે અહન હવે સયરે ચમન હવે ફુલ સમન હવે શીરી

સુખન હવે.

અલીબાબા—રંગ ઉડાના

સખ— સનનન સનસન.

અલીબાબા—ચંગ ખબના.

સખ—ઠનનન ઠનઠન.

અલીબાબા—મંગલ મંગલ ગાના.

સખ—ગનનન ગનગન.

અલીબાબા—મુરતાનસે,

સખ—તનનન તનતન.

તનનન તનતન તનનન તનતન, તનનનનનનન, તનતન તનતન.

અલીબાબા—જામ પિલાના દૌર ચલાના.

સખ—ઝટ પટ ઝટ પટ ઝટ પટ.

સખ મુજરાઈ નગમે સરાઈમે, એકતાઈ, જું શહેનાઈ
આપને વહાંપર આના આના.

સખકા જાના કહેરમાનકા ગાના.)

ગાના.

કહેરમાન—ઓ કીના કીના કીના જદ્દી હો બેલ્લર.

આજ બે શક સીના કડું ઉસકા મંચ ફિઆર.

તેગ, આબદાર, હોજ હોશીયાર;

કરદે અલીબાબાકો એક દમમે તુ કિન્નાર,

બીજલીસી તુ ચમકે, ચમ ચમ ઓ તલવાર,

ખુન પીના ઈન્સાનોંકા હુયગા તેરા કાર.

ખન્જર તુબી પાર, કરના ઓ ખુખાર

.ખુન ખુન કરનેયે હોજ તૈયાર.

બાબ તીસરા-પરદા છઠ્ઠા.

મકાને અલીબાબા.

(તમામ મહેમાનોંકા આના.)

અલીબાબા—

અશઆર.

યમનસે 'હે મહેમાન આએ હુવે હં'ય.
કલહી યહાંપે તશરીફ લાએ હુવે હં'ય.
હુવા મહેલ રૌનક, 'હે ઇસ આન હય.
બહોત આપ લોગોંકા એહસાન હય,

.કહેરમાન-(ખુદસે) જ.રા ઠહેર એહસાન કરતા હું મ'ય.

તુએ અબતો બેબાન કરતા હું મ'ય.

(કાતવાલકો બતાકે) કુછ ઇન્કીબી તાઅરીફ કીજે .હુ.બુર.

'હે હં'ય કૌન આલી ક.દર ૭. શકર.

અલીબાબા-'હે કાતવાલ હં'ય શહેરકે દહયોબર,

ઇનાયતકી રખતે હં'ય મુજપર નજર.

ચલે દૌર અય સાકીએ બાતમીજ.

અય મરજીના ગા કોઇ ઉસ્તાદી ચીજ.

ગવૈયોંકા—

ગાના.

બારબાર કરો અમન ચમન પ્યારે,

જનમ જનમ રહો મગન મગન મન.

સરવર બરતર સાગર ભર ભર સનનનનનન,

જમજમ પીજે હરહમ લીજે હય જામપે જામ.

આરામ તા શામ હો નામ માદામ અય પ્યારે,

અલીબાબા

અશઆર

મહેશીલમે' હર એક મસ્તો પુરબેશ હુએ હં'ય,

પર આપ 'હે કિસ ફિકમે' ખામોશ હુએ હં'ય.

.કહેરમાન-અફસોસ બહોત હોગયા નુકસાન હય મેરા,

ઇસફિકમે' દિલ બહોત પરેશાન હય મેરા.

સહેલીયાં

ગાના.

ન બોલો મેરા મેરા ન તેરા ન મેરા, ન બોલો મેરા મેરા;
હો જમકા જે ફેરા તો તેરા ન મેરા, હો સહેરા બસેરા
મુન્દર પ્હે બાગડેરા ચન્દર દિમાગ, તેરા,

મન્દર મુરખ અંધેરા, હો જમકા જે ફેરા, તો તેરા ન મેરા.

મરજના-કૌન દુનિયામેં કહો જીન્દગી જાવીદ રહા.

ખિદ્રો આદમ ન રહા જામ ન જમશીદ રહા.

સહેલીયાં-દુન્યાસે જાનીયે જાના હય એક દિન, કહેના પ્હે
માનીયે હય એક દિન.

કોતવાલ

શએર.

હુએ મુનકે ગાના બહોત શાદ, શાદ,

કોઈ કામ દિખલાઓ હોવે જો યાદ.

અલીબાબા-મરજના કોઈ નેકીકા ગાના ગાવ, ઔર મહફિલકો
મસ્ત બનાવ.

મરજના

ગાના.

નેકીકા ઉજ્યાલા જગમેં નેકીકા ઉજ્યાલા

બદકા મુંહ હય કાલા જગમેં નેકીકા ઉજ્યાલા,

નેકોમેં થા એક સૌદાગર દૌલત હશમત વાલા.

બદખુ એક દુશમનથા ઉસકી મહેફિલમેં મતવાલા,

લૌંડીને ઉસ બદ અખતરકા પહેચાના જબ ઉન્યાલા

લેકર ખન્જર ઉસ મુજકા. જીગર ચાક કરડાલા.

(કહેરમાનકો ખન્જરસે મારના અલીબાબાકા મરજનાકો પકડના)

અલીબાબા—

ગાના.

હાય ચેહ કયા કીયા, કબકા દુશમનથા,

હાય પ્હે કયા કીયારી અજલમ;

તુને કરી પ્હે સિતમ, હટ પુરજકા,

જમ ઘટ મહફિલ બરહમ પ્હે કીયા.

ઉછલત પીતા જલે હય જાન,

ધમકત મથા કુંકે પ્રાન,

અરી બદજન બેખતા મેરા મહેમાન.

તડપત ગુજર ગયા બદ ખસલતી કરી કરી.

કરી યે સિતમ તુને તુને ઇસહમ,
 ખુની ખુની બે હયા, સરપર ધર કર ખંજર
 જમ ધર કાઢું મંચગલા, બદ અખતરકા.
 ઝટ પટ અલી મરજા, ઝટપટ અલી મરજા,
 ઝટપટ અલી મરજા, ગરહનકો ઝુકા.

કોતવાલા—

અશઆર.

ભાઈ ન ચોરો ગુલ કરો તુમ ચુપ રહો જરા,
 મંચ ઇસસે પુછે લેતા હું યે સારા માજરા;
 મરજુના તુતો અકલ વશાહીકા તાજથી,
 નાદાની બતલા યે તુને કયસી આજકી.

મરજુના—

ગાના.

લોંડી મંચ કંગાલ હું તુ સાહેબે એકબાલ,
 નેહાં હમારી અકલ હય, અંચાં તુમહારા ખ્યાલ;
 મહેમાં નહીં યે ચોરકા અફસર હય ચન્ડાલ,
 ઇસકે સારે સાથીકો મંચને કી પામાલ.
 એકહી ખન્જરકે મારે તલ મલાકે રહે ગએ,
 તેલકે કુપે મેં સારે બિલ બિલાકે રહે ગએ.
 ચાહે યે તેરી ચેરીકા સર કટવા ડાલ,
 હુકુમ તેરા બન્દા, સિતારા તેરા ચન્દા;
 તેરી બન્દી યે હાજુર હય ગંદી ચાહે તો બિકવાડા.

અલીબાબા

ગાના.

વાહરે તેરી અકલીયા વાહરે તેરા ખ્યાલ,
 દુખ યે તેરી ચતરીયા મંચ હુવા ખુશ હાલ.
 ડાકું તોરે ગલનમાં મંચ મોતનકી માલ.
 સાફ તેરે ચલનકા ખુલ ગયા હય હાલ.
 વાહરી મરજુના યે કયસા કામ તુને કરદિયા.
 અકલ મન્દીસે જહાંમેં નામ તુને કરદિયા.
 તેરી યુ હોશીયારીપે ધન છુટવા ડાલ.
 દાનાધ તેરી બન્દી જેબાઈ શર મિન્દી.
 ખુરસન્દી આનંદી દો ચન્દી ચમન બનવા ડાલ.

ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર !! ઈશતેહાર !!!

શોખીનો કલાં હો, આઈએ તશરીફ લાખએ અમને ધન-
દીન, ધરલામી મઝદૂખી ચુનીઠા કિતાબે ઝાર તુમહારે દીલ
પસંદ કીસ્મે ઝાર નાટક કરદૂખી ખ્યારી જમાનમેં ઝાર ગુજ-
રાતી હરકોમેં અપવાઈ હે. જન સાહેબોકો ખરીદના મનઝર
હો તો કીમત દેહે યા કાગજ બંજકે મંગવા લો. ફક્ત નાટક
વિદ્ જમાન ઝાર ગુજરાતી હરકોમેં

૩. આ. પા.

સચદે હવસ ૦—૬—૦

જહરી સાંપ ૦—૬—૦

અસીરે હિસ ૦—૬—૦

ખુખસુરત ખલા ૦—૬—૦

સુફઅંદ ખુન ૦—૬—૦

અલીખાખા ઝાર ચાલીસ ચોર ... ૦—૮—૦

ઝાર ધસી સીવાય બહોત જનકે કીસ્મે, કલાની, તીગેરે મીલનેકા

હીકાના:—

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુટે બુકસેલર

ત્રણ દરવાજા—અંમદાવાદ.

